

Ujvári Ilona

Muci mami meséi - verses mesekönyv sorozat

VERSES

MESEK

*Pöttönke, Pamacs és az öreg portás
története*

Pesti nyaralások

Hevesi vakáció

Írta, szerkesztette és lektorálta: MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Nyomdai munkák: MUCI mamì Bt.
Kiadva: 2015. karácsonyára
Terjesztő: MUCI mamì Bt.

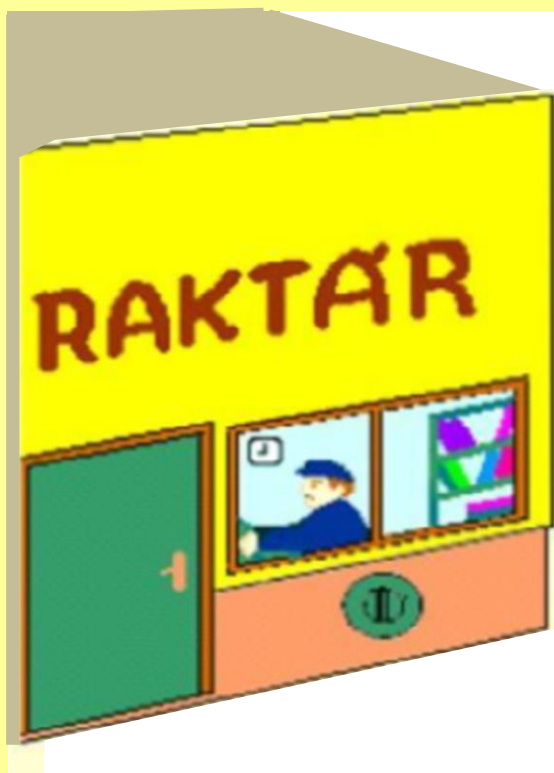
E cégnél nincs jobb semerre sem:
Még reklámja is az én művem...
Fordulj hozzám bizalommal
Minden egyes alkalommal!

Mert csalódást én nem okozok -
Ha megismeresz, majd tudni fogod...

St

ÉN

Ujvári Ilona

Muci mamì meséi

Verses mese

- I -

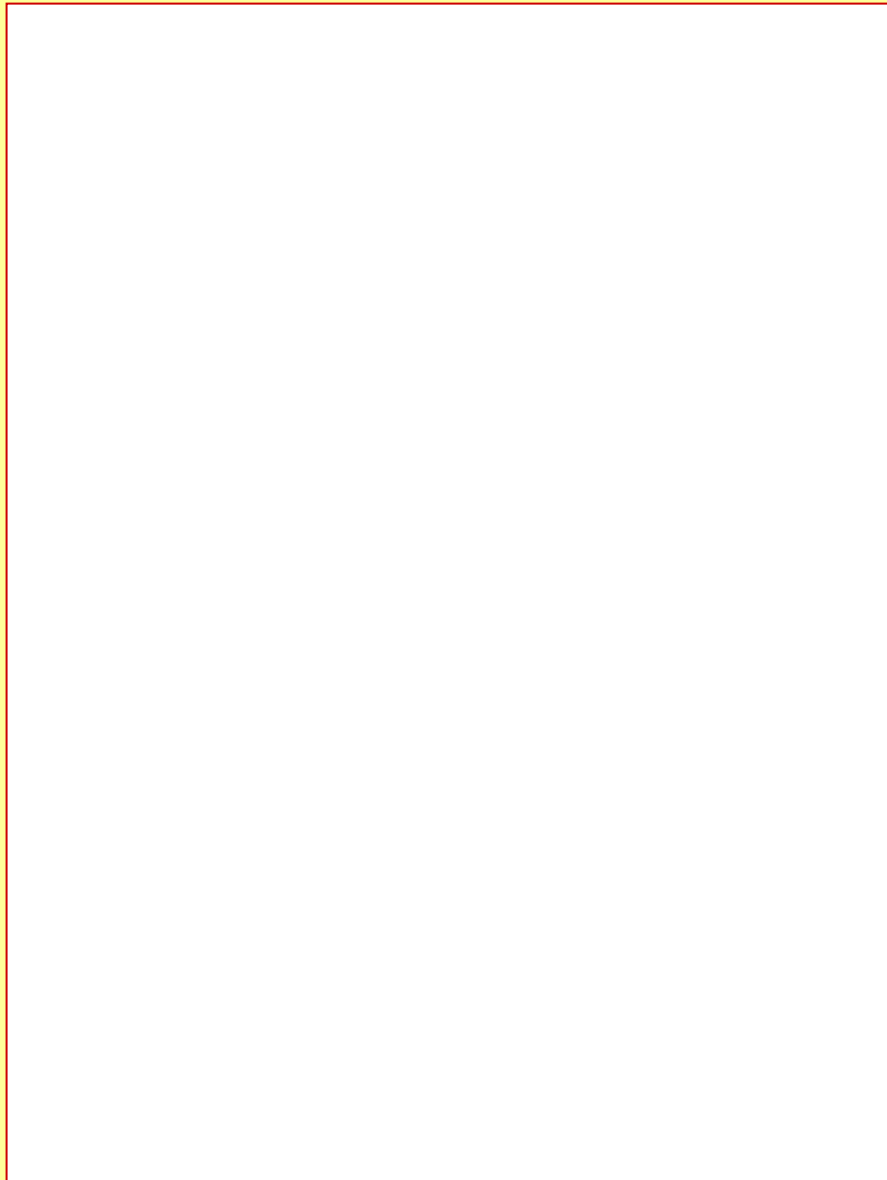
Ajánló:

*Hitvány a bolt, ha nincs kirakat,
Vagy mesekönyv, hol kép nem akad.
Ha hiányolod, rajzolj bele -
Meglásd: tüstént nagyobb lesz értéke.*

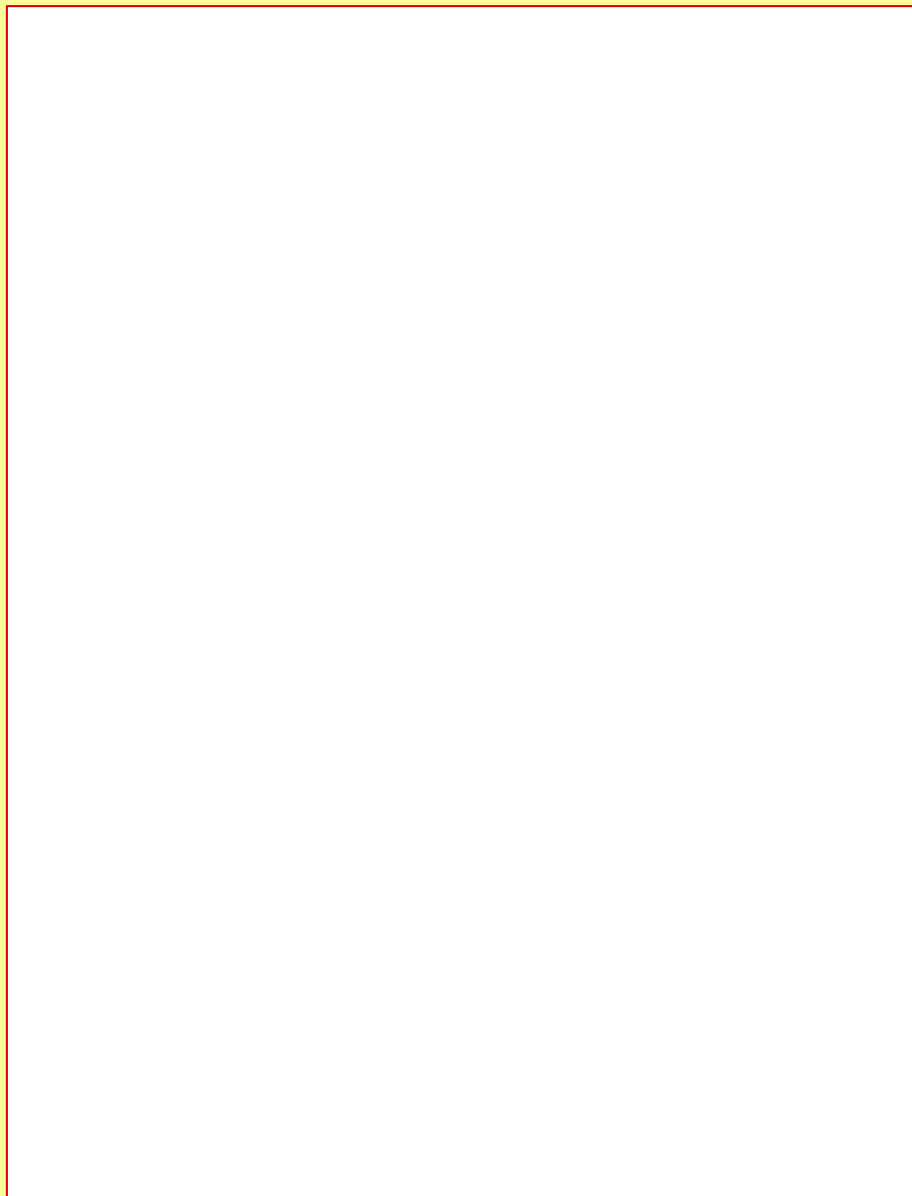
*Majd műünk őrizd unokádnak -
Addig alszunk már csak párat..*

Szeretettel:

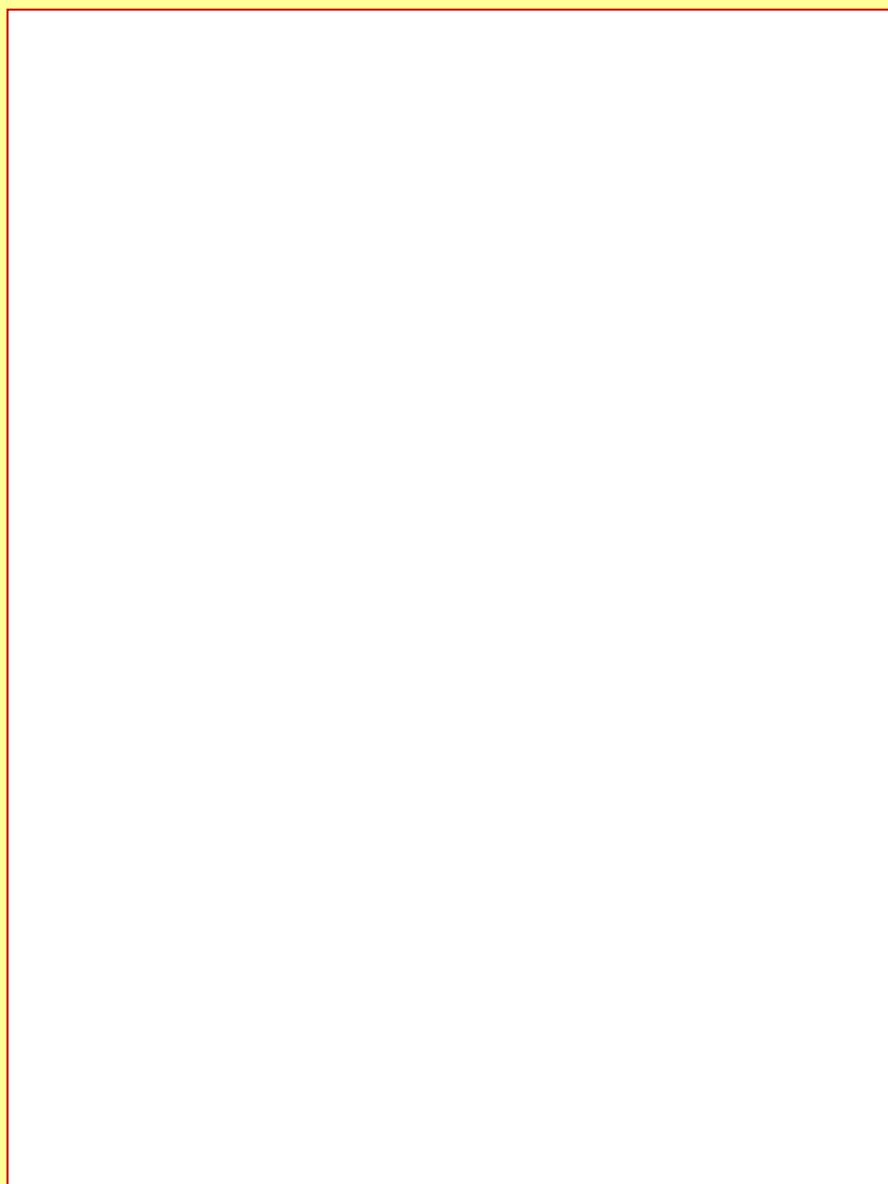
Muci mamì.

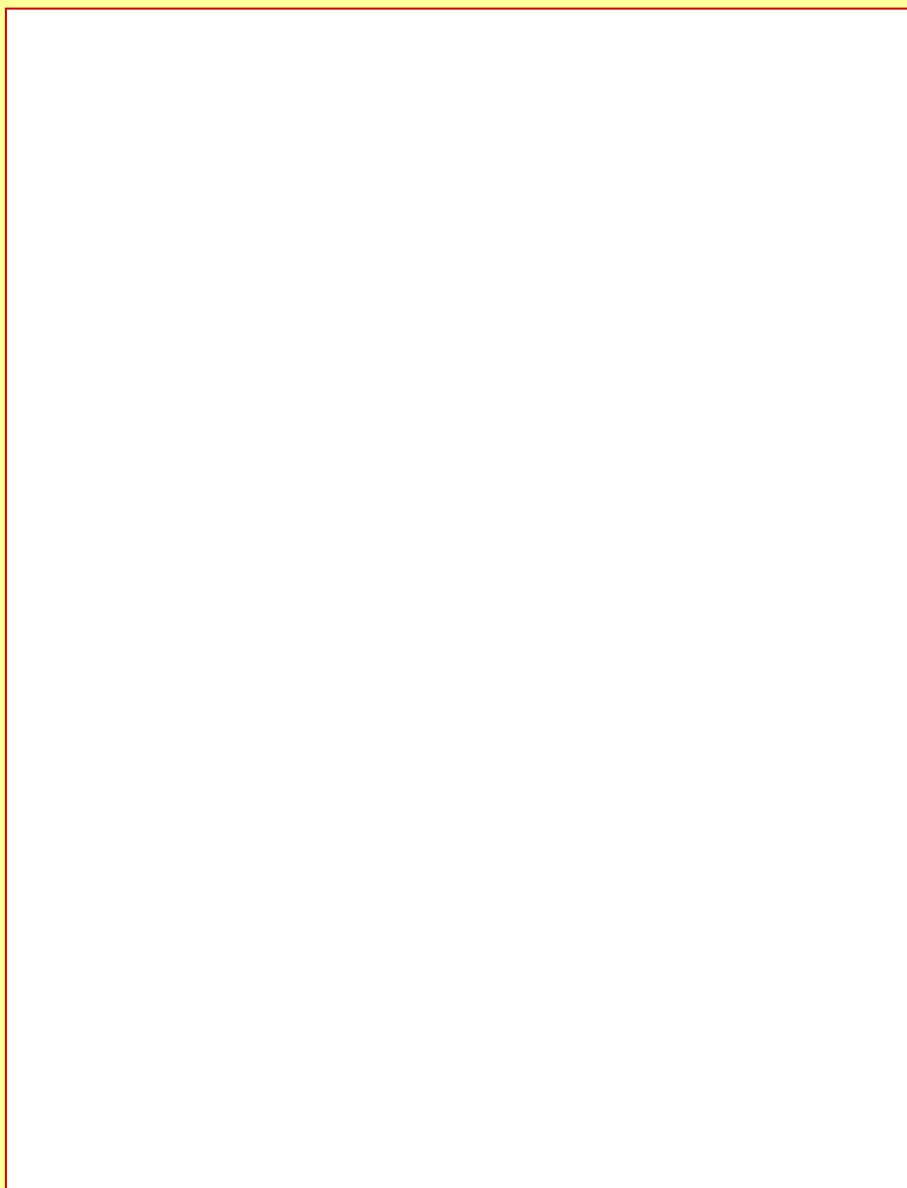
**Egyszer volt, hol nem volt,
Tán csak a mesében volt,
Történt, hogy valahol megnyílt
Egy újdonat új játékbolt...**

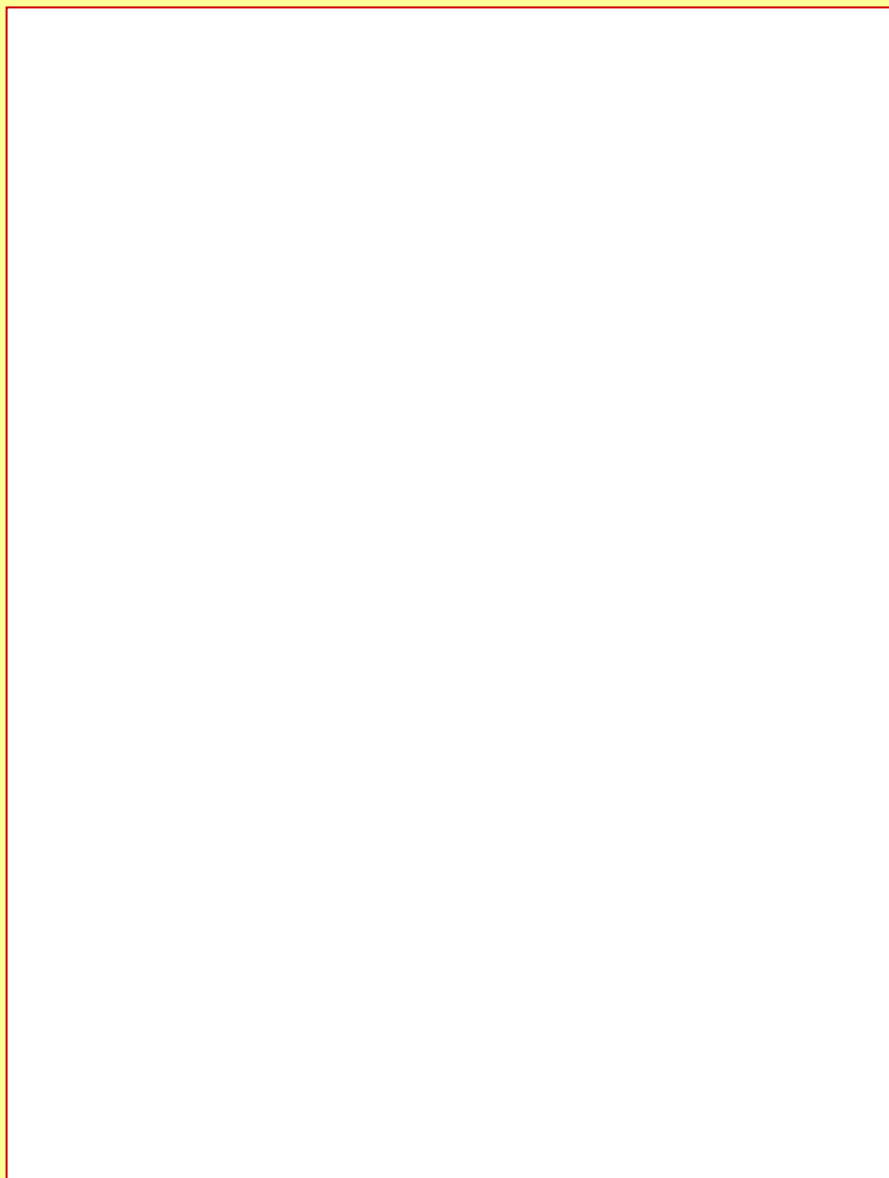
**Kirakata a napfényben
Szikrázón csillogott,
Mikoron Pöttömke barátom
Épp' arra ballagott...**

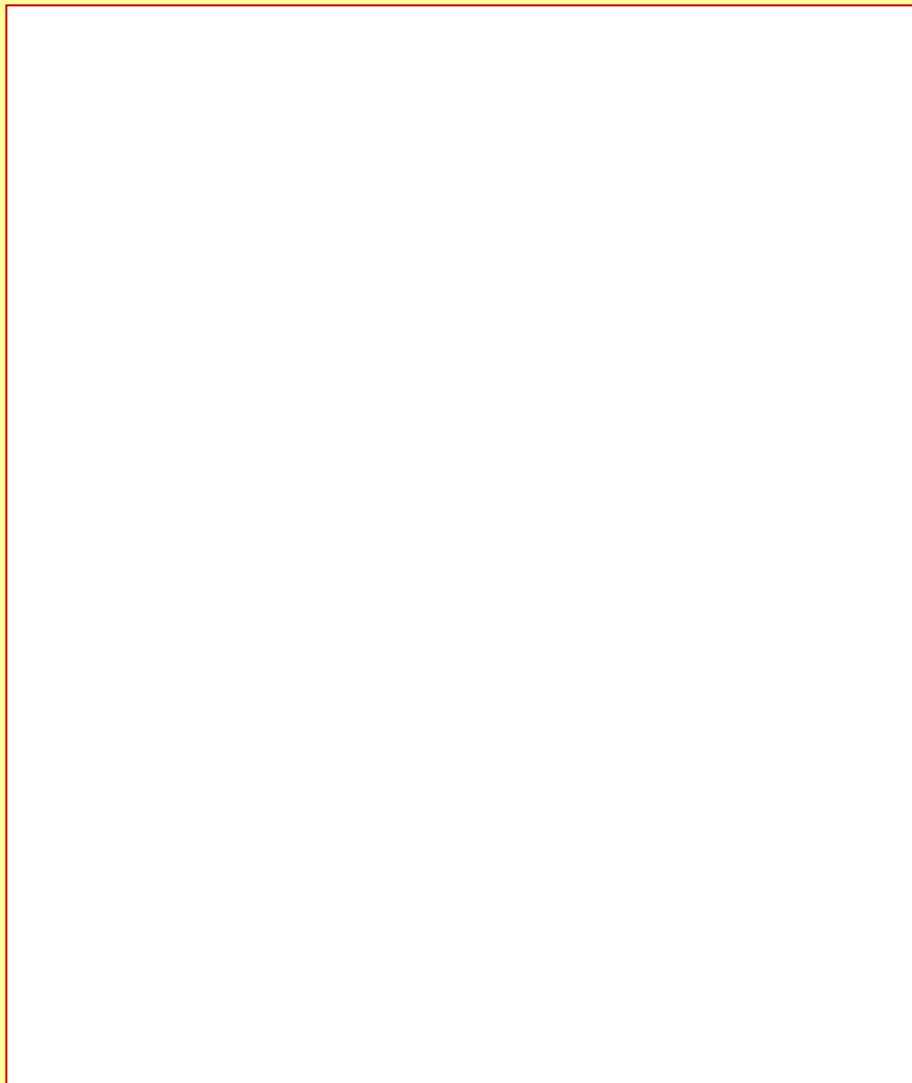
**Mert aznap, egész véletlenül.
Pont arra vezette őt kacskaringós útja –
És ha már így esett, meg is állt egy percre:
Rácsodálkozni az üvegen túli mesevilágra...**

**No, volt is mit néznie!
Középen egy száztornyú, cifra kastély állt –
Körötte pár műanyag katona
Délcegen strázsált vagy szalutált...**

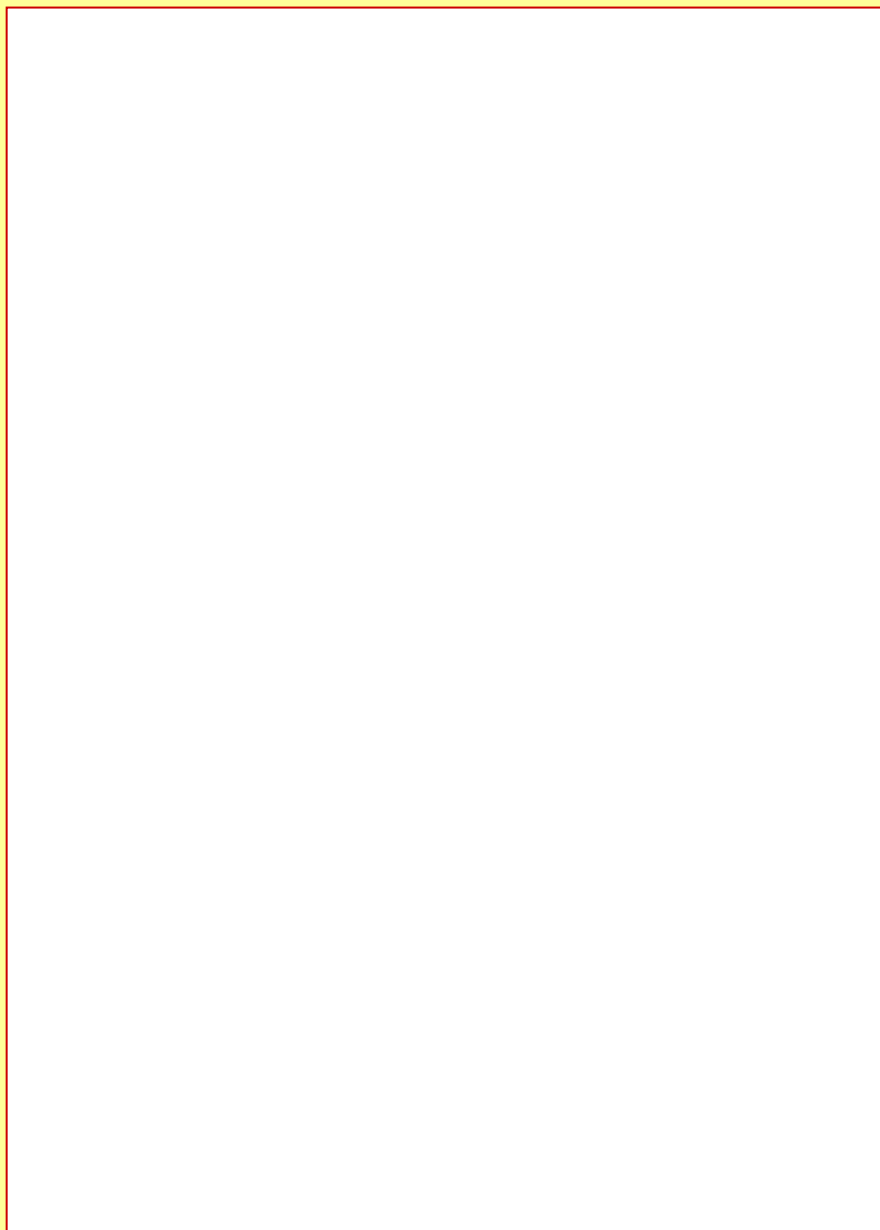

A vár alatti kanyargós síneken
Robogott a játékvasút,
Kis házak, fák, sorompók közt zakatolva,
Hogy olykor elnyelje szájával a félelmes alagút...

És volt ám még ott számtalan egyéb
Kápráztató csoda –
Pöttömke csak nézte, bámulta mélázón,
A száját is tátotta...!

Különös autók, repülők, robotok,
Főzőcskéző, gyönyörű babák,
S végül selyem-puha szőrű,
Mókás állatfigurák...

**Gondolta vágyakozva:
Mily nagyszerű is volna,
Ha közülük egyet is,
Csak egyet választhatna...!**

**Kis fejecskéjét lehorgaszta végül
Pöttömkénk nagy búsan
 mégis indulni készült –
Hát látja ám: míg ő bámészkodott,
Egy kis gubancos gombolyag
 suttyomban lábához települt...!**

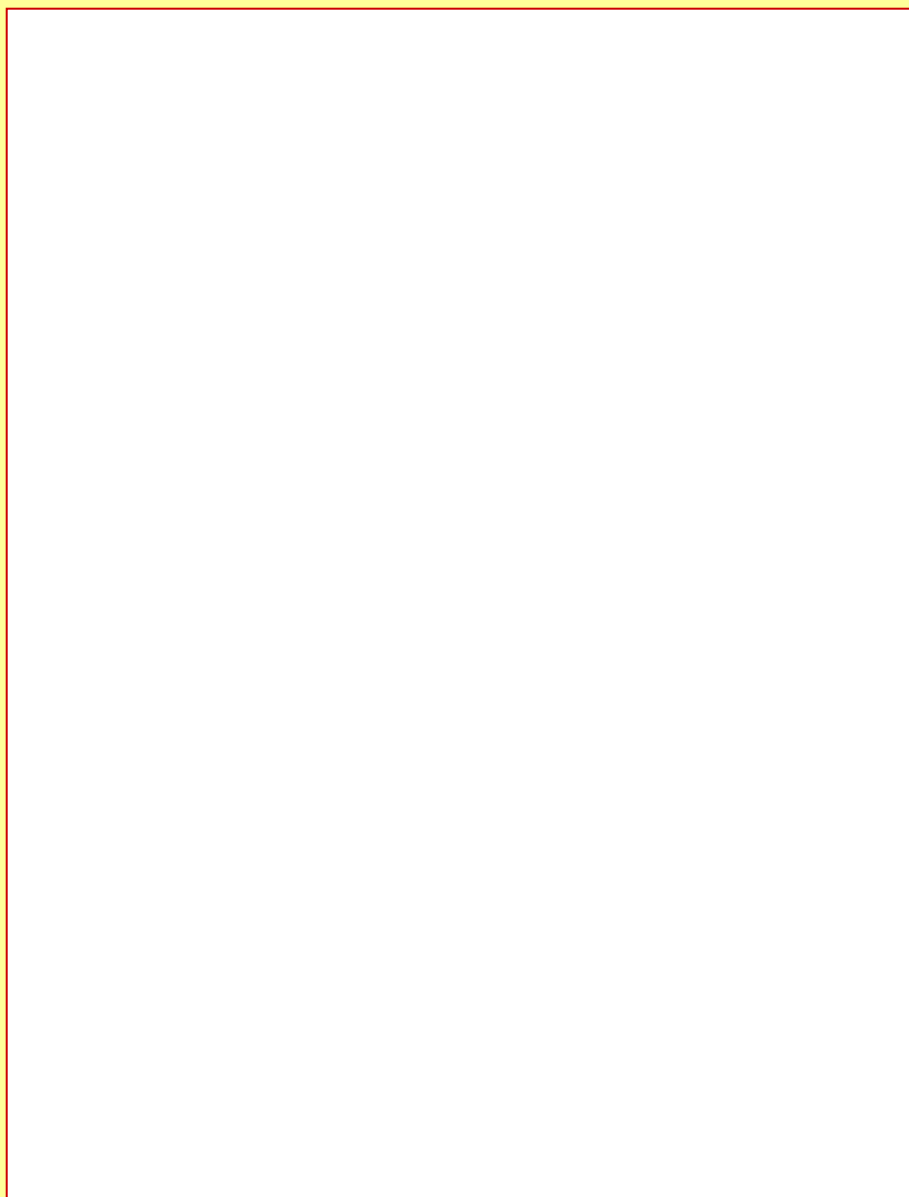
S kicsit oldalt hajtva fejét
Csendesen, ám kitartóan várta,
Hogy végre őt szabadon engedje
A kirakat csillogó varázsa...

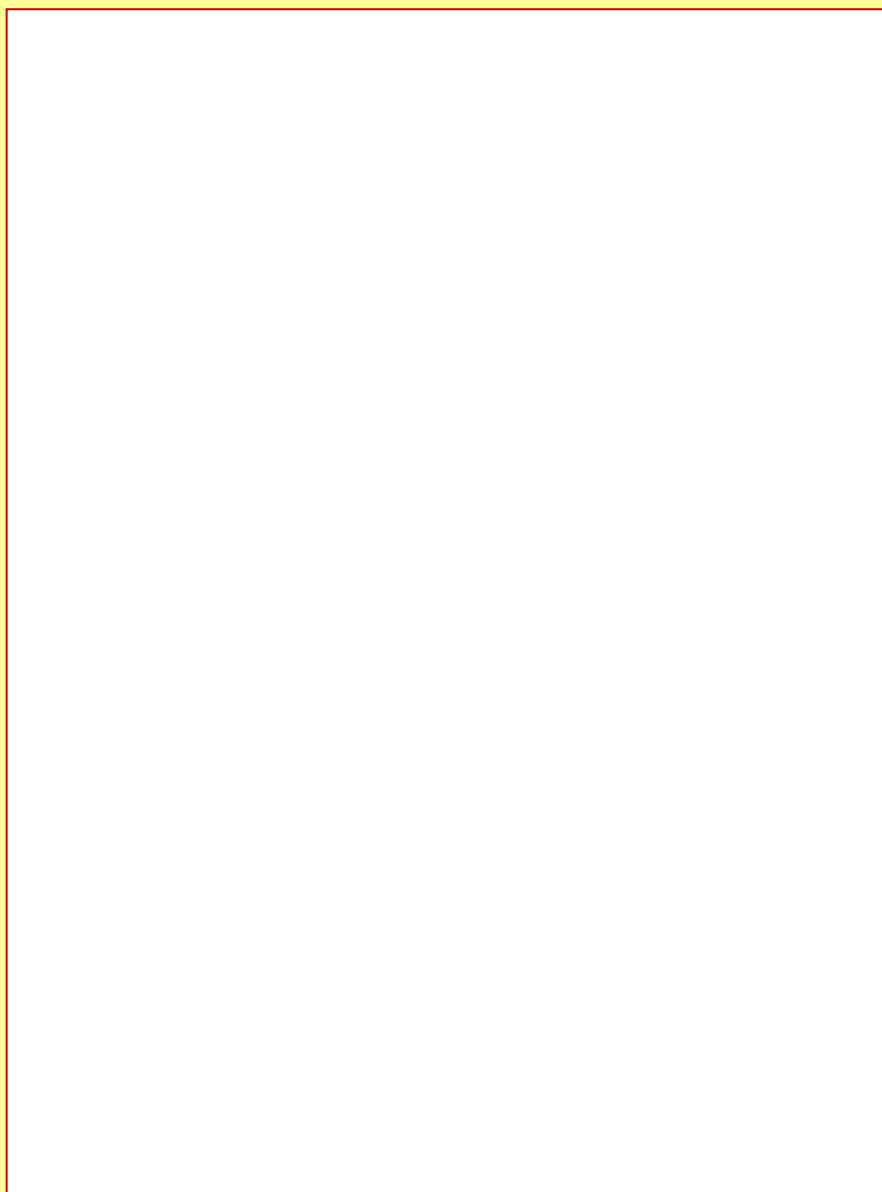
**Pöttömke meglepődött,
Majd tétován elindult –
Ám a csöpp fekete Pamacs akkor
Nyomban utána gurult...**

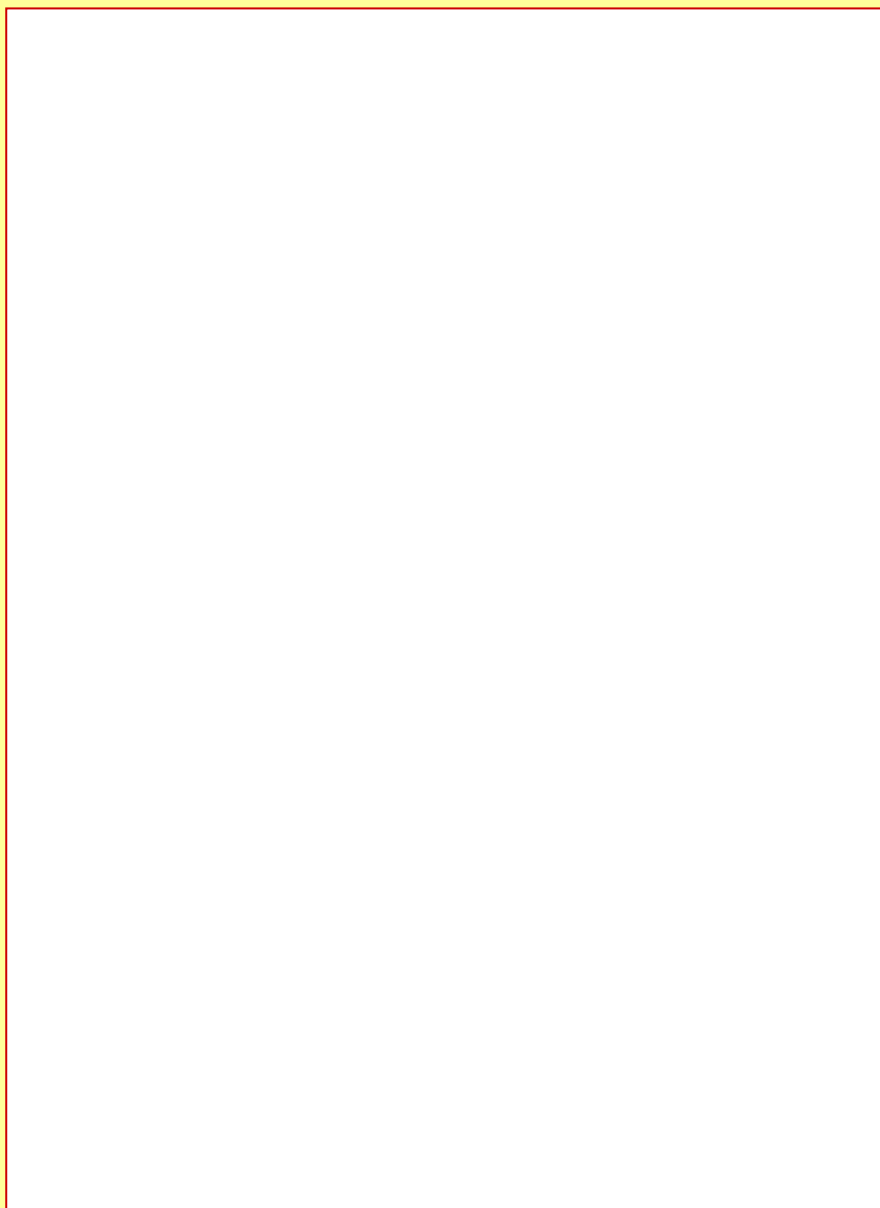
**Gomb-szemében öröm csillant,
Farkát is lelkesen csóválta –
Látva ezt, Pöttömkénk kis szívét
Öröm s bánat járta...!**

**Mert hiszen teljesült, mit kívánt:
Ím, van már kiskutyája,
S nem játék – IGAZI !
De mit szól majd hozzá az apukája...?!**

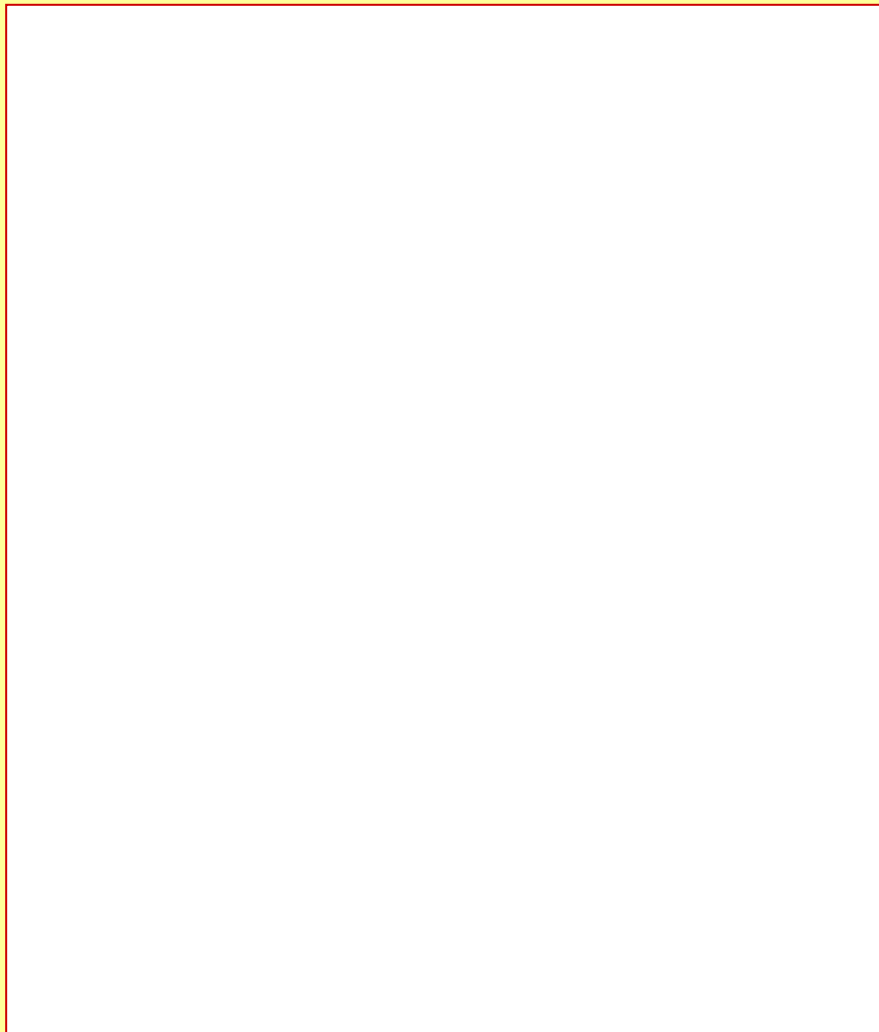
**Hisz' nem kétséges:
Új barátját magával haza nem viheti:
Kis Pamacsot a család úgyis
Tüstént elkergeti!**

**Mit tegyen hát akkor,
Hogy megválnia mégse kelljen tőle ?!
Ím, Pöttömkét a kis gubancoson kívül
Már a gond is kerülgette...**

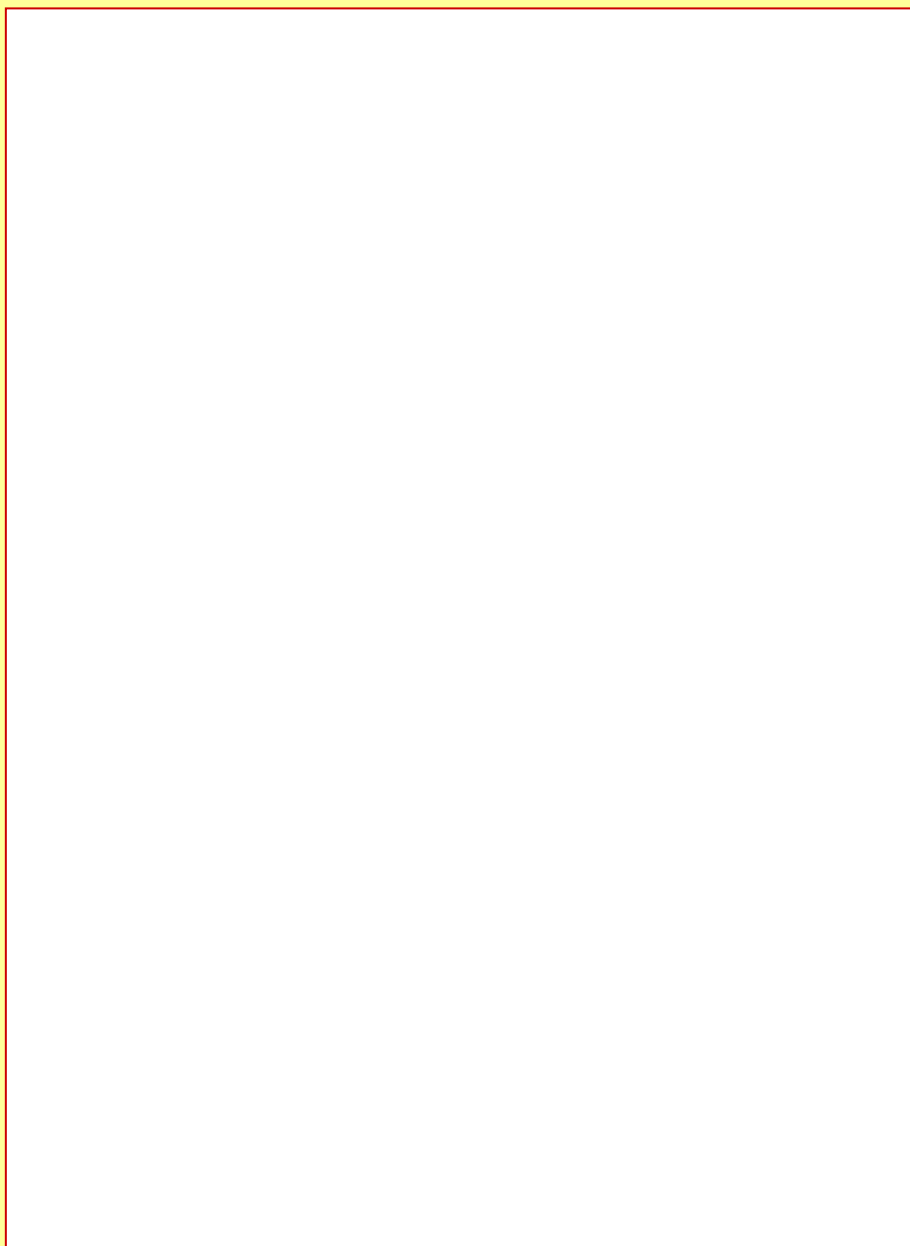

**Töprengve kóborolt csak apró barátjával,
Mígnem fejéből egyszerre kipattant a szikra –
Boldogan sarkon fordult, s már futott is ebével:
„Tán megtarthatom mégis!” – gondolta bizakodva...**

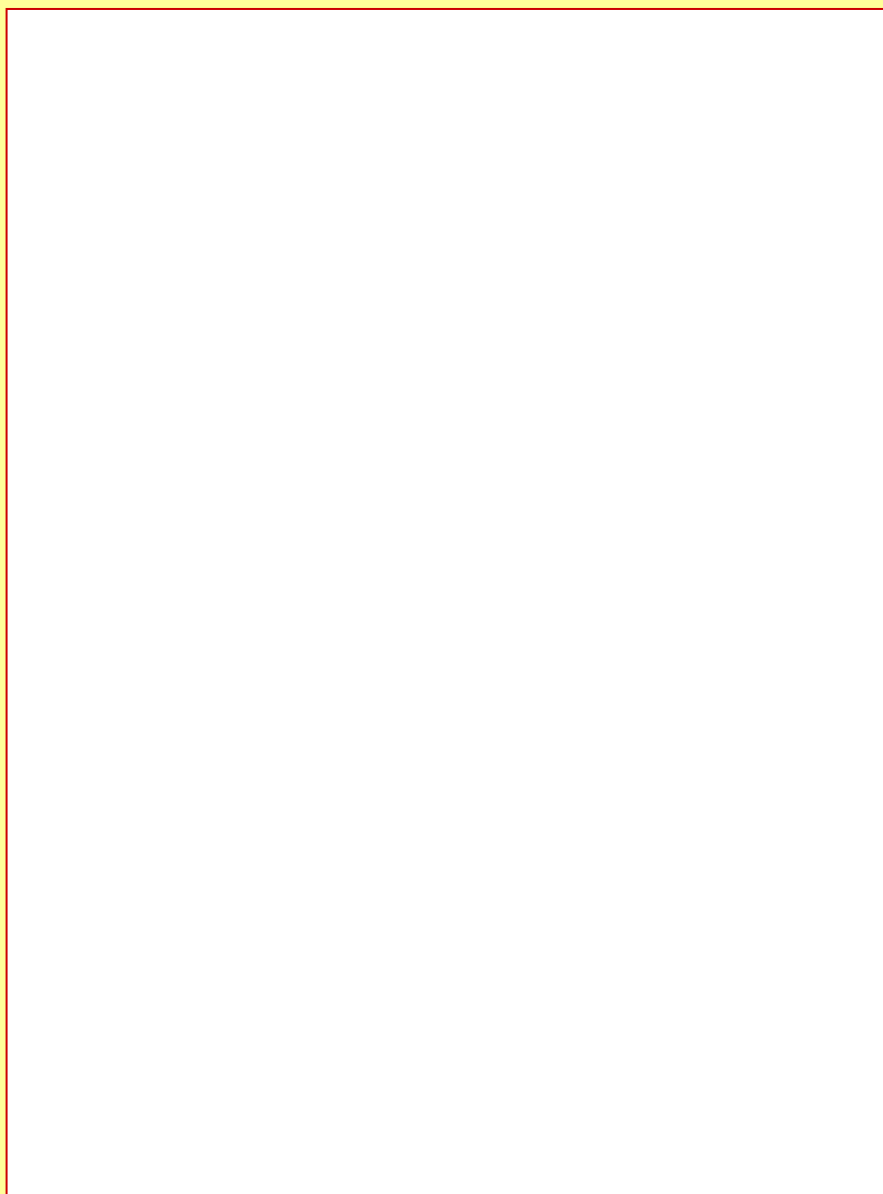

Annyit miért is bánkódott,
Amikor pedig oly könnyű a megoldás:
Utcányira tőlük épült egy nagy raktár,
S ott – amint illik is – van egy öreg portás...!

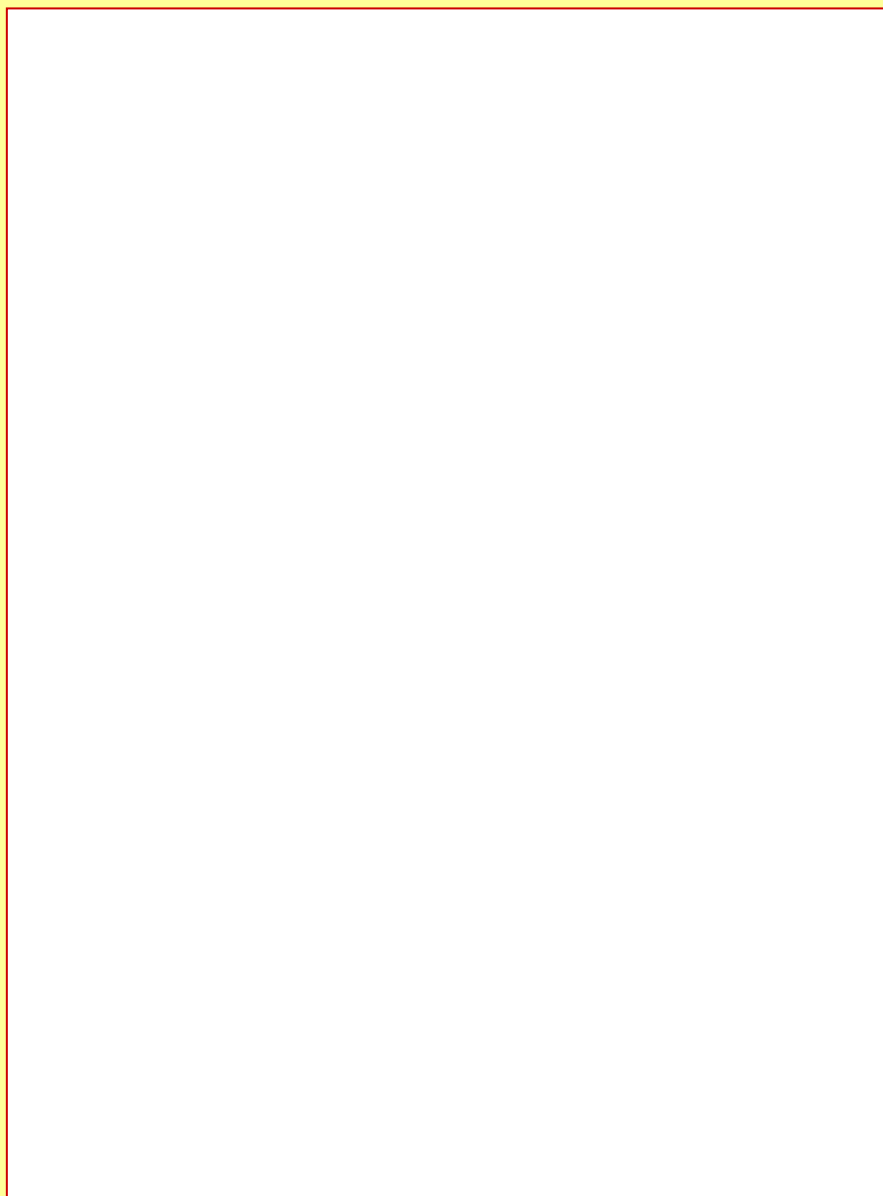
Bizonyára szüksége van neki egy bátor segítőre
(Efelől nem lehet semmiféle kétség),
S Pamacsot ha megismeri, láthatja majd nyomban,
E kicsiny eb mily nagy hős, mily rettenthetetlen őrség!

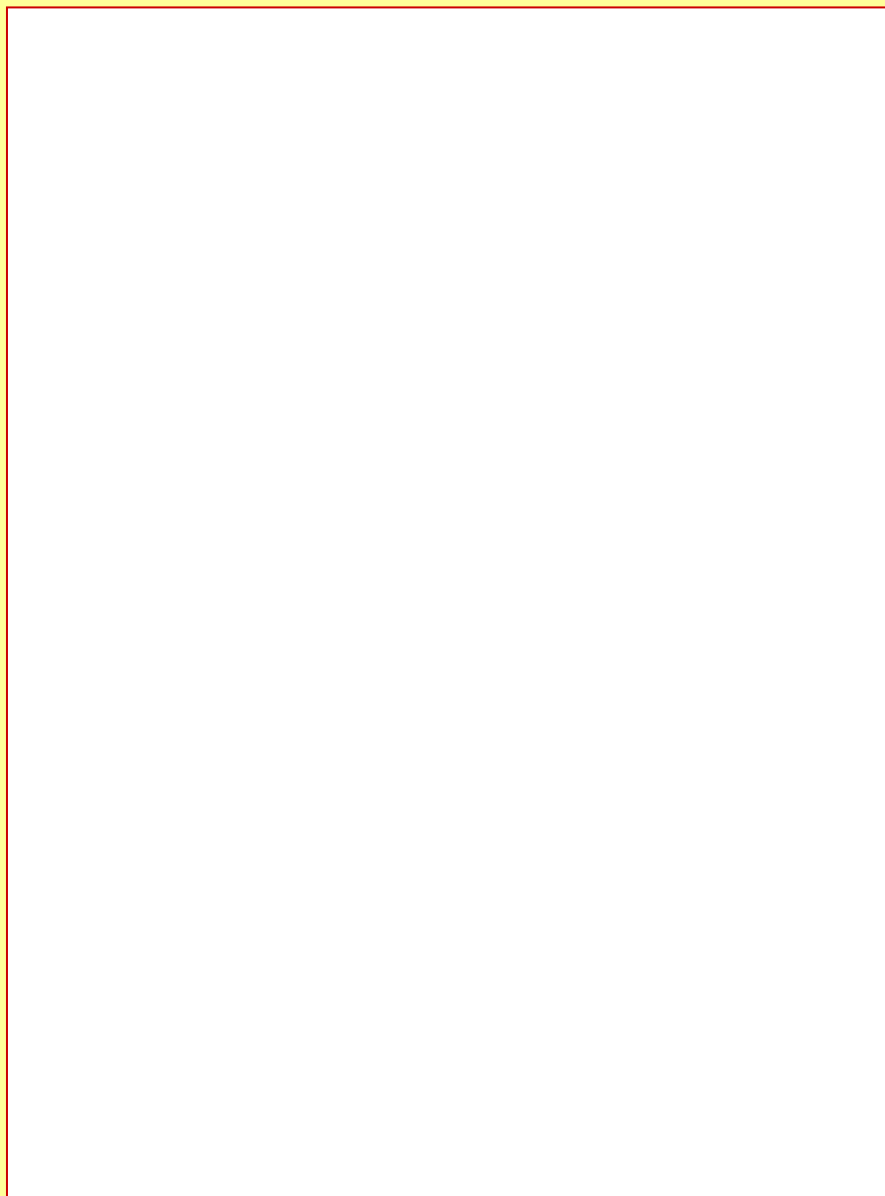
**Amíg tervét kifundálta,
Aközben a raktárhoz meg is érkezett,
A kapuban megtorpant pillanatra,
Ám akkor lenézett Pamacsra –
s elszántan belépett...**

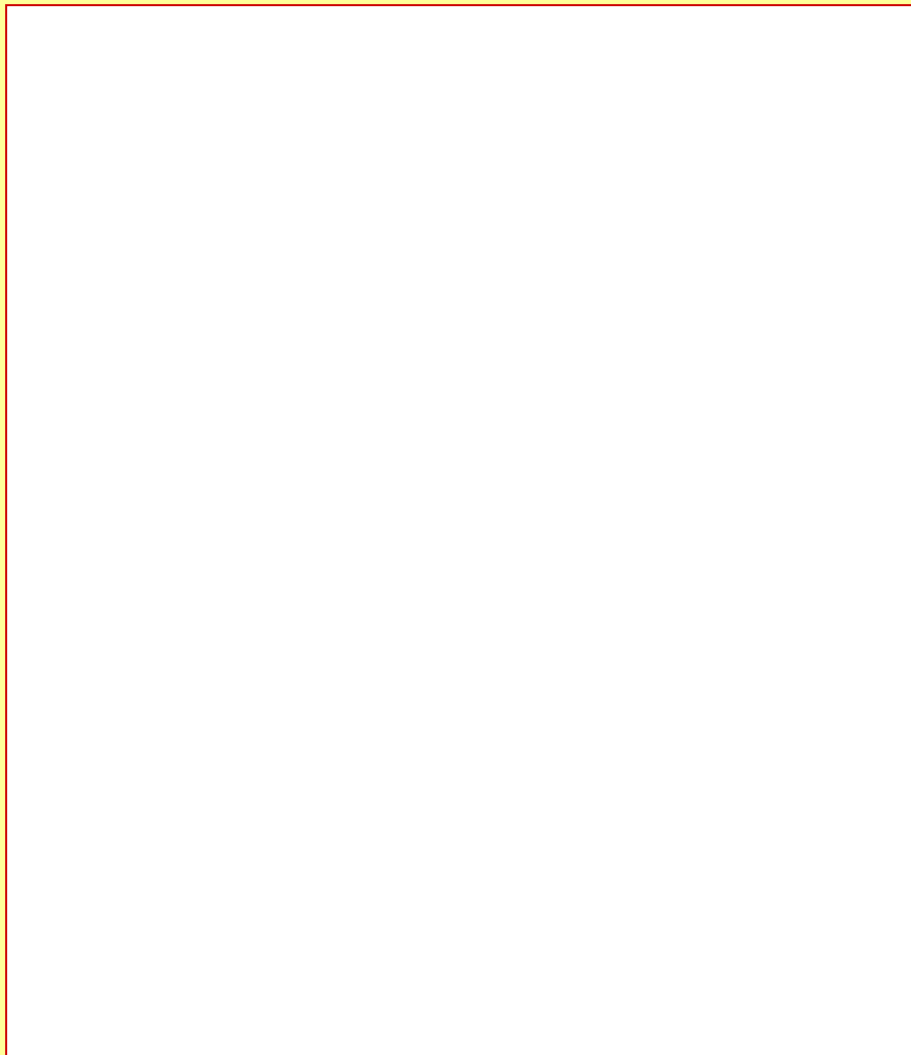
**A fülkéhez óvakodott, hol a bajuszos portás
Épp' szalonnáját sok hagymával falatozta –
És Pöttömke félszegen sandított fel
A borostás öregúrra...**

**„No, hogy ityeg a fityeg?” –
Kérdezte az, fontos dolgából azért fel sem pillantva.
Pöttömke torkát köszörülte (érezte: szíve ott dobog már),
Mondókáját fújta mégis reszketően hangja...**

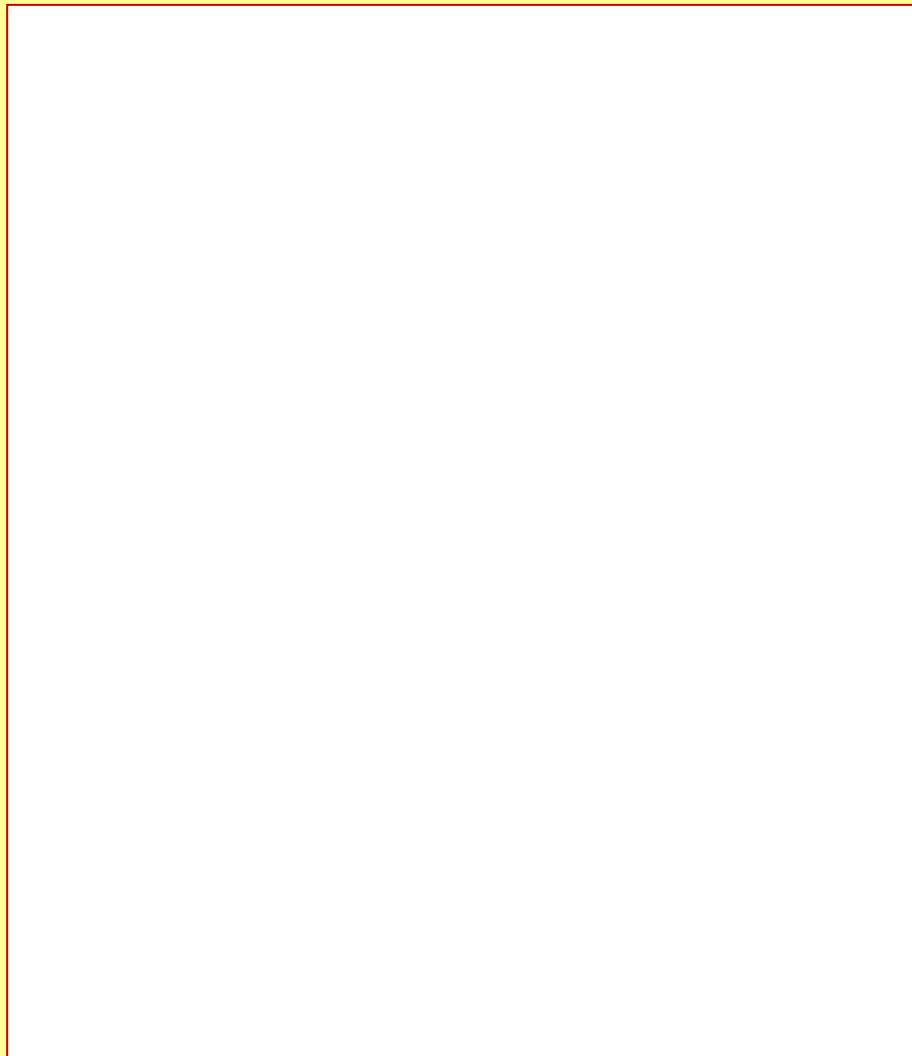

**A beszédnek, meggyőzésnek végére érve
Az öreg Pöttömre vetette szúrós tekintetét:
A kérelmezőt alaposan szemügyre vette,
Majd arcát pillantása végül elengedte –
s halovány mosolyával ébresztett kis reményt...**

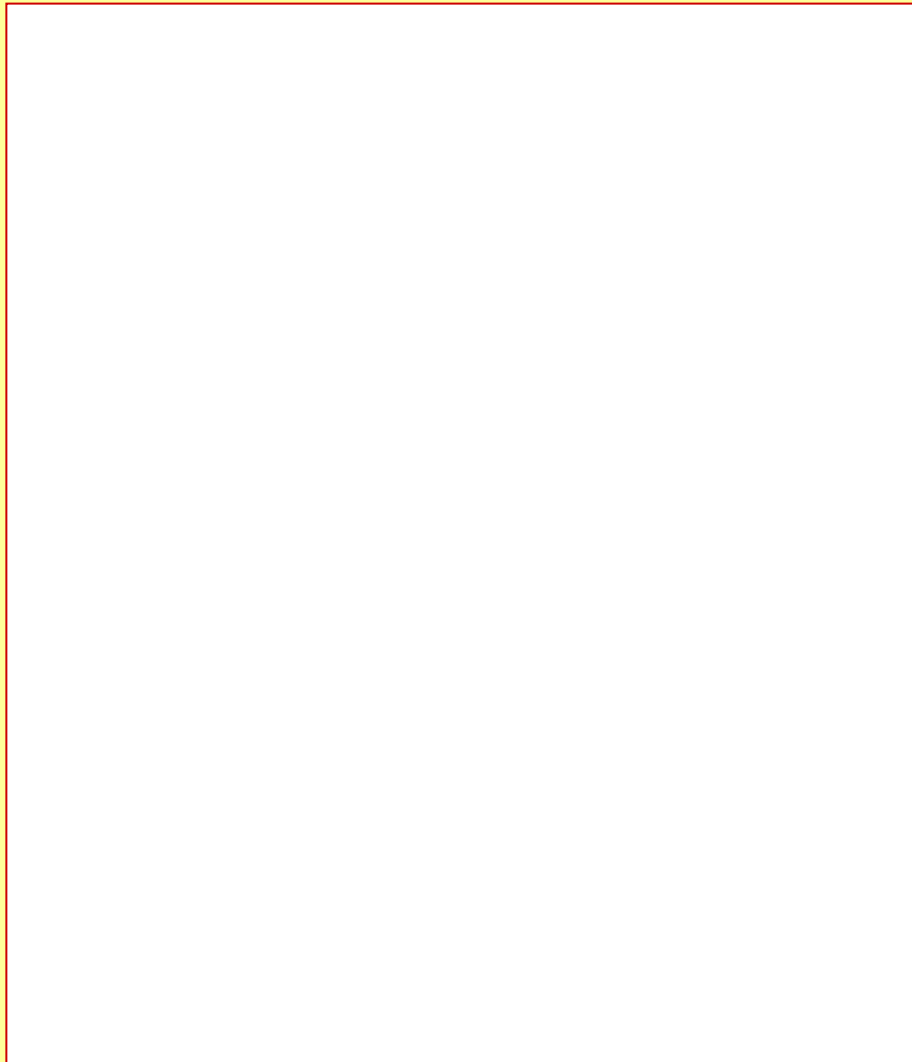
Vizslató szeme átsiklott azután
A gubancos kis gombolyagra,
Ki félrebiccent fejjel, kérlelő, szelíd türelemmel
Izgett-mozgott Pöttöm lábainál – a döntést kalkulálva...

Az öreg portás előbb igazított egyet
Fröstöknél lekonyult bajuszán,
S dörmögött alatta – biz’ nyomban lett baja –
A választ fontolgatván...!

**Majd biccentett s megszólalt fennhangon:
„Végül is próbát épp’ tehetünk...!”
Ujjával csettintett egy hatalmasat –
S a kis Pamacs máris a keze alá perdült...**

**Boldogan viselte az öregnek
Kedveskedő oldalba-döngetését,
S az elé tett szalonnabőrt lelkesen nyelte el,
Mint a nagyvilág legfinomabb csemegéjét...**

A barátkozás gyorsan zajlott,
S a három újdonsült szövetséges
Pamacsnak otthont eszkábálni tüstént nekilátott –
Bár (szó, ami szó) az nem lett éppen fényes...

Ennyi volt, ám itt véget nem ért
E sohasem volt mese:
Pöttömke, Pamacs
S a jólelkű portás esete...

**Mert a szövetség hármuk között
Fennmaradt mindörökre:**

**Pamacs gyorsan beletanult
Az ősi mesterségbe,
Az öreg így kis társat kapott
Borongós vénségére,
És Pöttömben is baráttra lelt,
Láthatja napra-nap
– morgós örömére...!**

Utószó:

*Van ám még sok
Kicsi mesém -
Meglásd:
Gyorsan lejegyzem én!*

*S ha szívesen
Kezedbe veszed,
Talán
Meg is jelenhetnek...*

Szeretettel:

Muci mamì.

(A mesekönyvnek most)

VÉGE.

Folyt. köv. !!!

Pöttömke, Pamacs és az öreg portás története

TARTALOMJEGYZÉK

Ajánló	1
Pöttömke, Pamacs és az öreg portás története	2
Utószó	26

*Írta, szerkesztette és lektorálta: MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Nyomdai munkák: MUCI mamì Bt.
Kiadva: 2001-ben
Terjesztő: MUCI mamì Bt.*

A
történet
egy kisfiúról szól
akinek egy váratlan, ám
örömteli meglepetés miatt hirtelen
a gondjai is rendesen megszaporodnak ...
De miként az egy jó mesében illik is, azért
ő nagyon gyorsan megtalálja ám a megoldást!

Muci mamì Betűvető társulat

(egy személyes!)

- 2001 -

Ujvári Ilona

Muci mamì meséi

Pesti

NYARALÁSOK

Verses mese

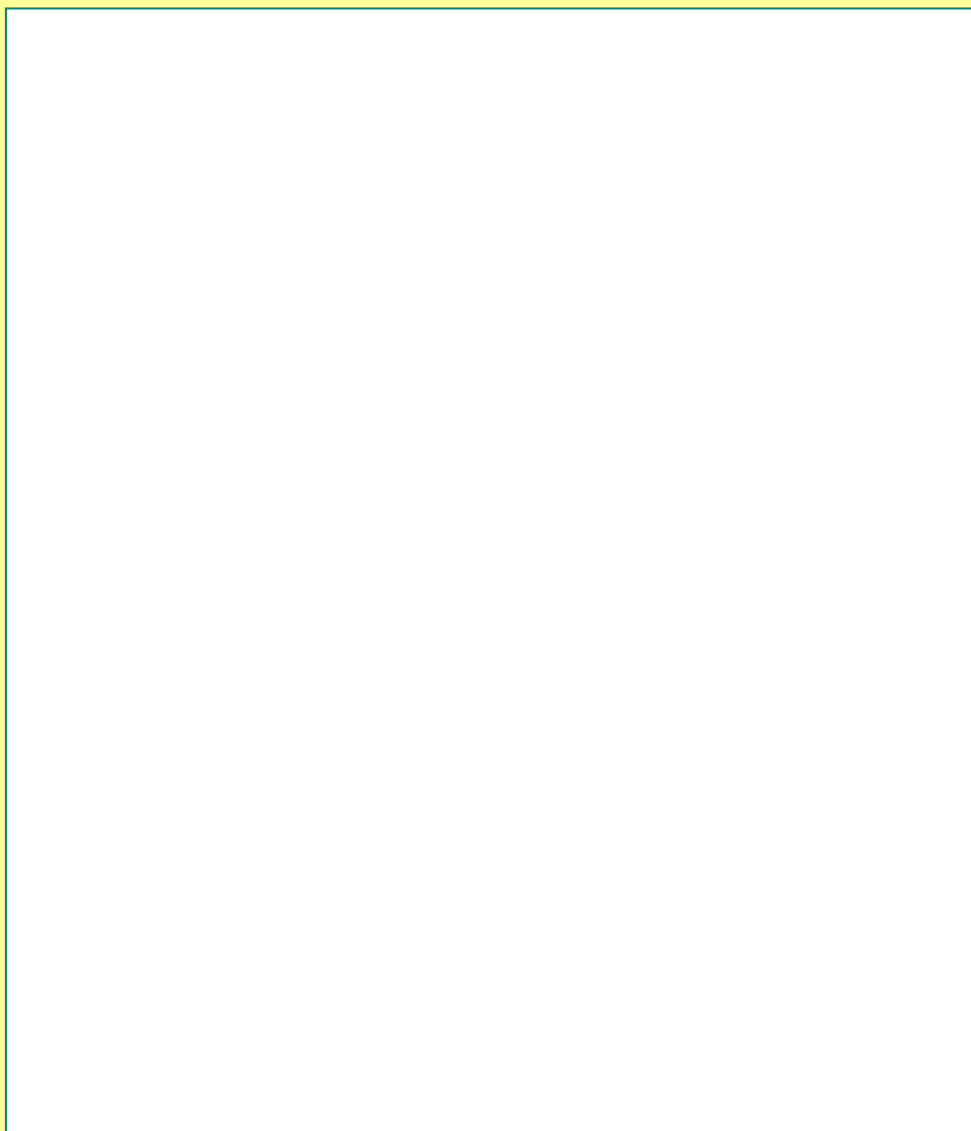
- II -

AJÁNLÓ :

*Sosem nyaraltam tengerparton,
Sem messze túl határainkon,
Ám emlékeim mégis szépek -
Így most élményeimből mesélek...*

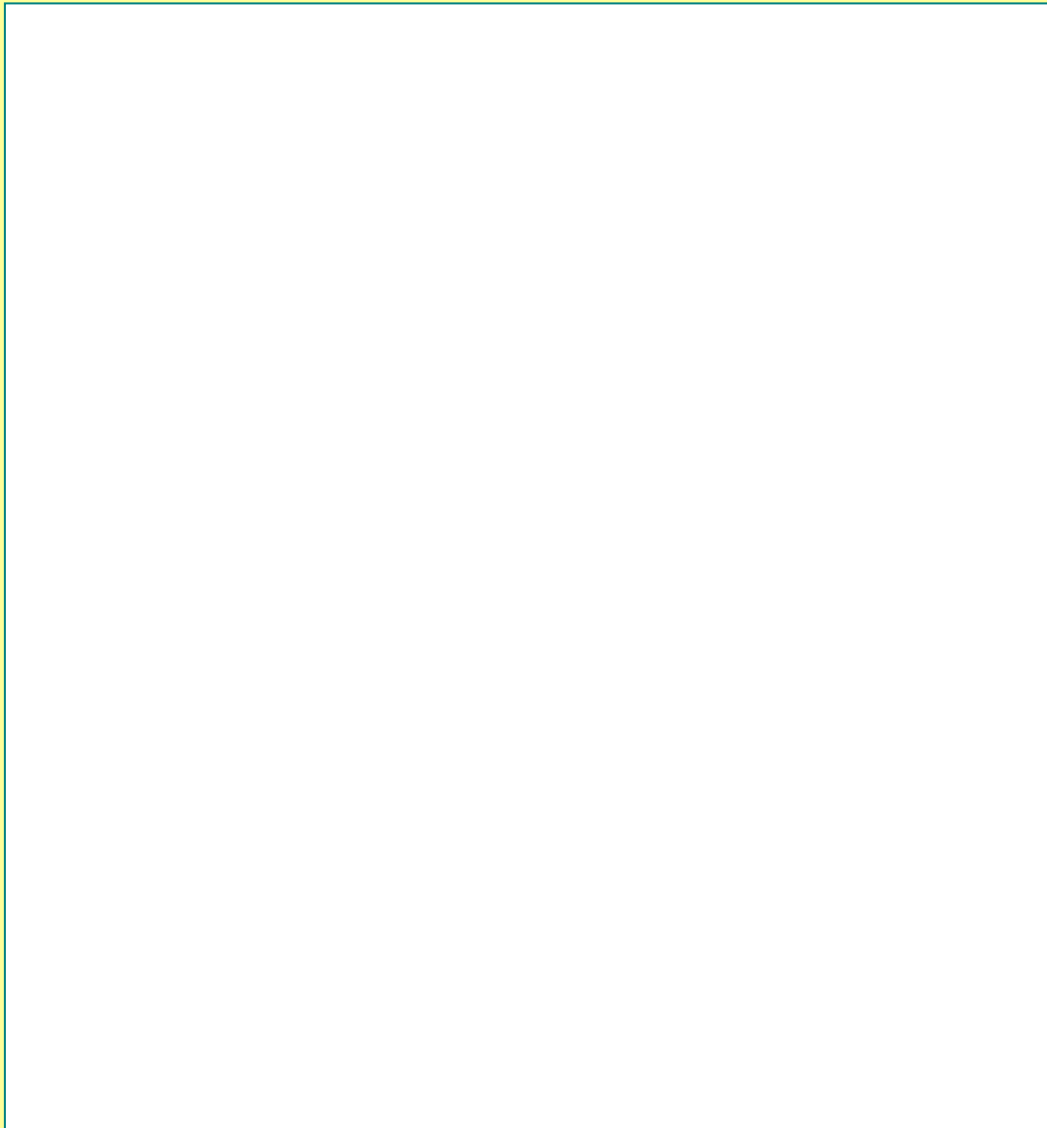
Szeretettel:

Muci mamì.

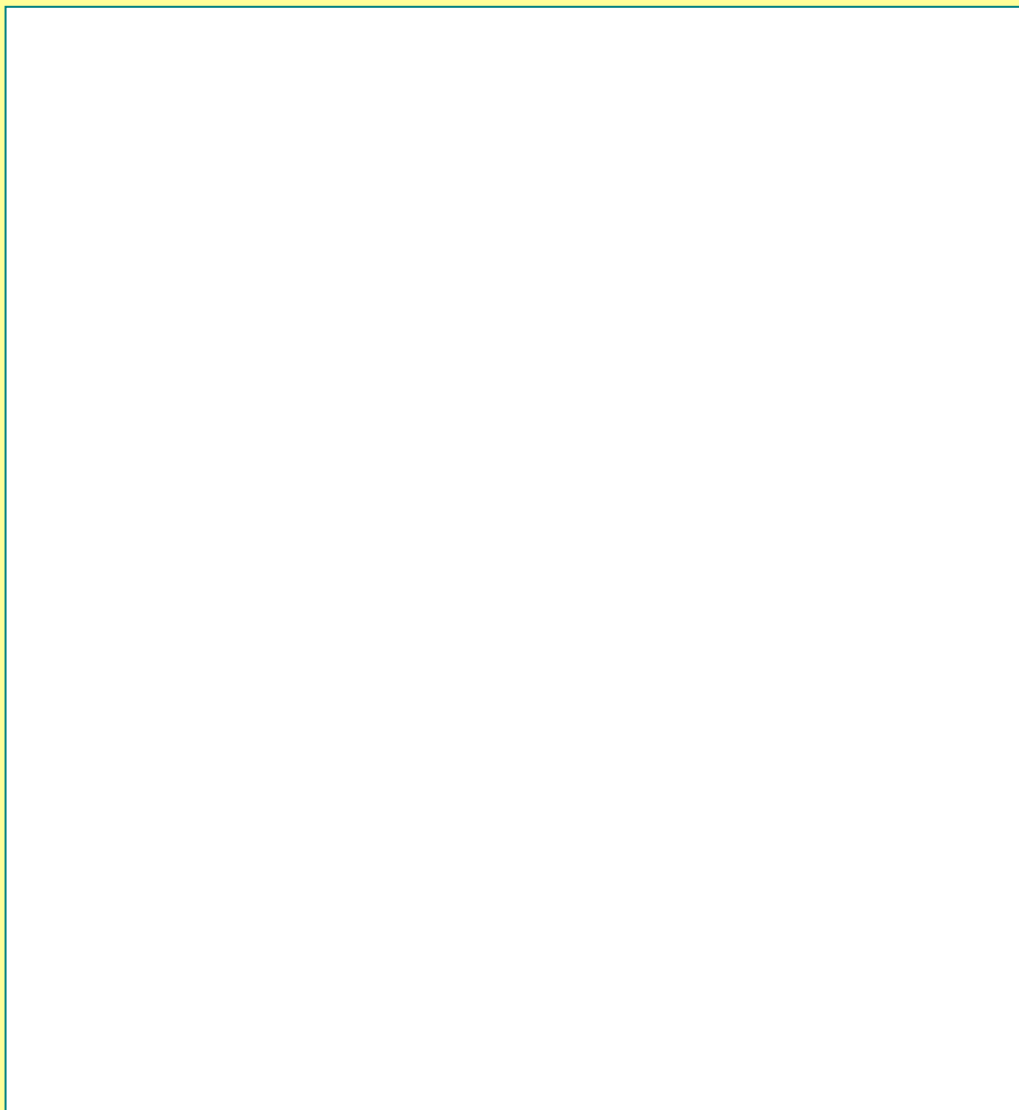
Késő öregkoráig
suszter volt nagyapám.
Mesélik: mindig jól dolgozott,
ezért hát hajdanán

sok mindent megengedett néki
gálánsan mestere –
mert ő volt mindösszes segédeknek
a legügyesebbje...

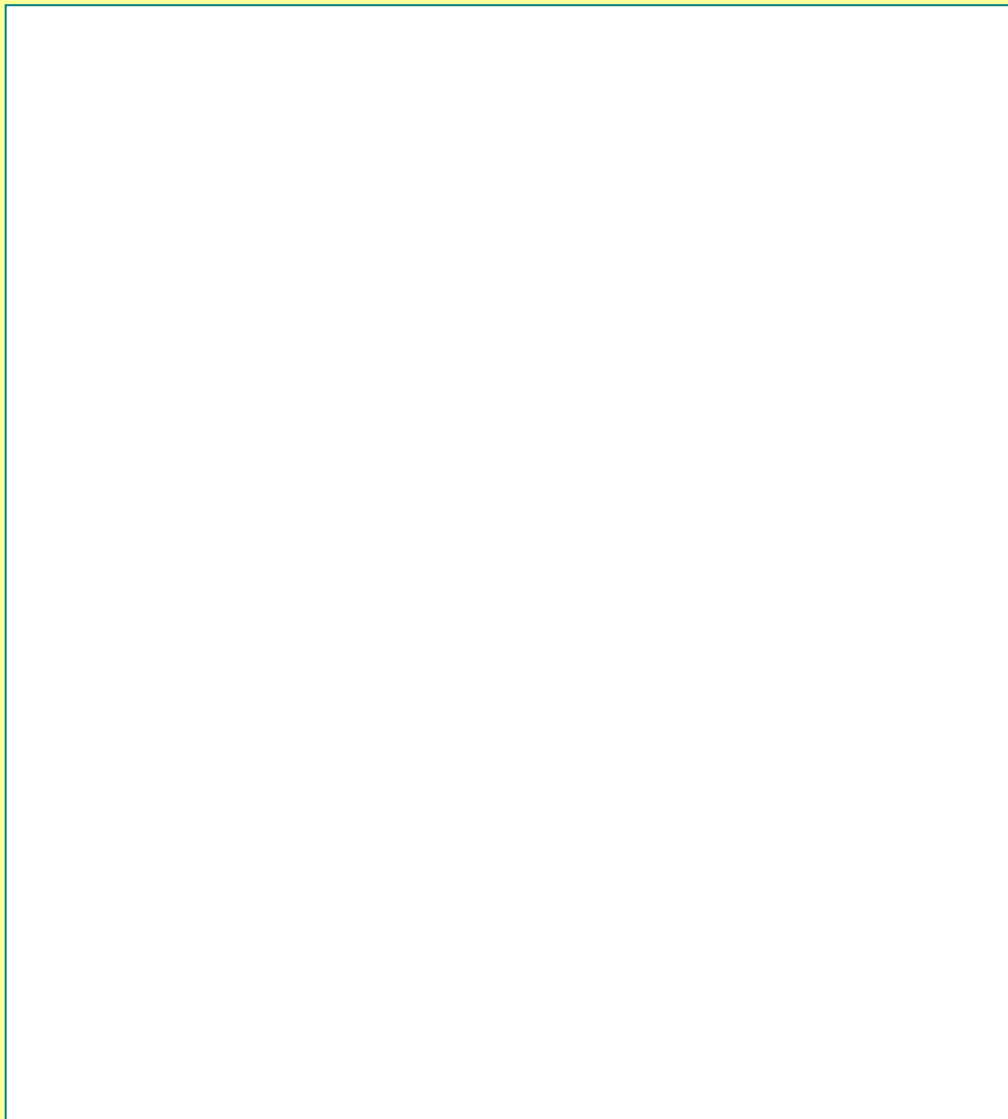
Az öreg így
– mondván, majd behozza –
munkáját csak kedden,
valahol a déli órák táján kezdte,

a műhelybe akkor is
nyalka-elegánsan:
szegfűvel gomblyukában
és fiákkeren állított be...!

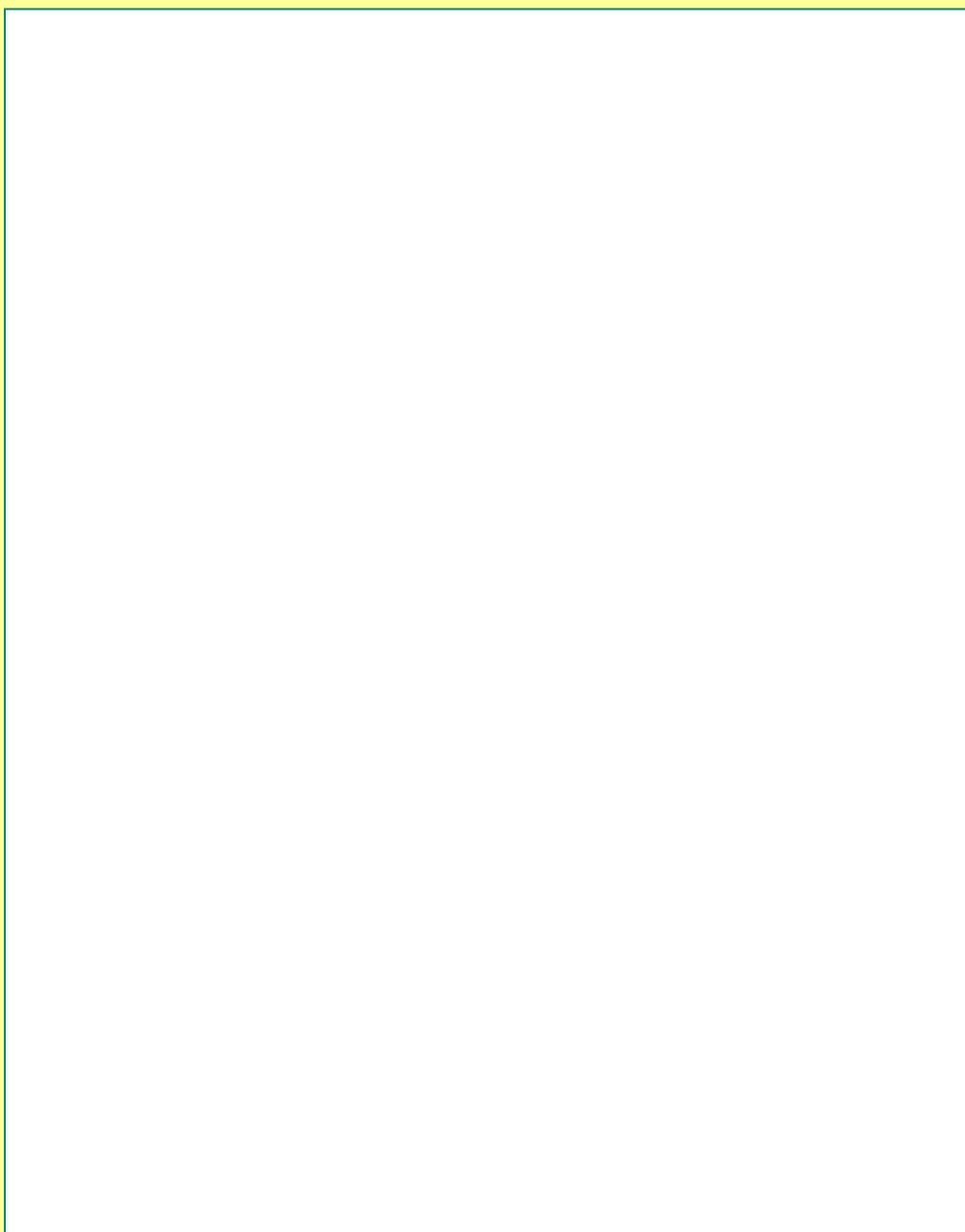
Ám mert a mester őt
mint saját fiát, mindig úgy szerette,
önálló életet kezdeni
végül szárnyra segítette.

Munkáját dicsérték,
szégyent ő nem hozott sohasem nevére –
bár tény: olykor kirúgott a hámból
örök bohémsége...

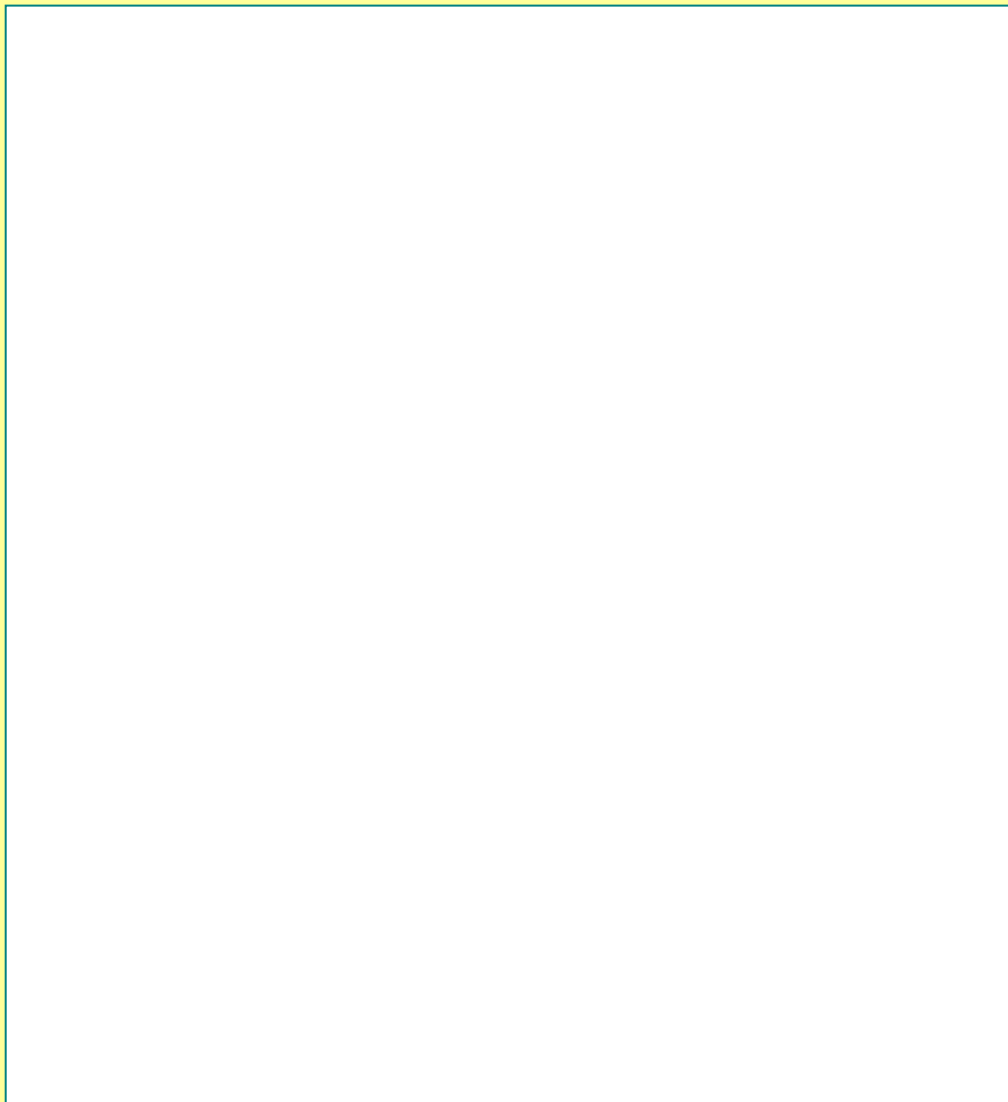

Minden szilveszteren a vendéglős libáját
elnyerte kártyán, így történt évről évre –
hogyan aztán eljátszhassa újra:
hetyke vígságában dőren hetvenkedve!

Véle hiába pörlekedett sokat
viselt dolgai miatt zsémbes-jó nagyanyám,
folyvást azt remélve: egyszer majd a szavát
megfogadja talán...

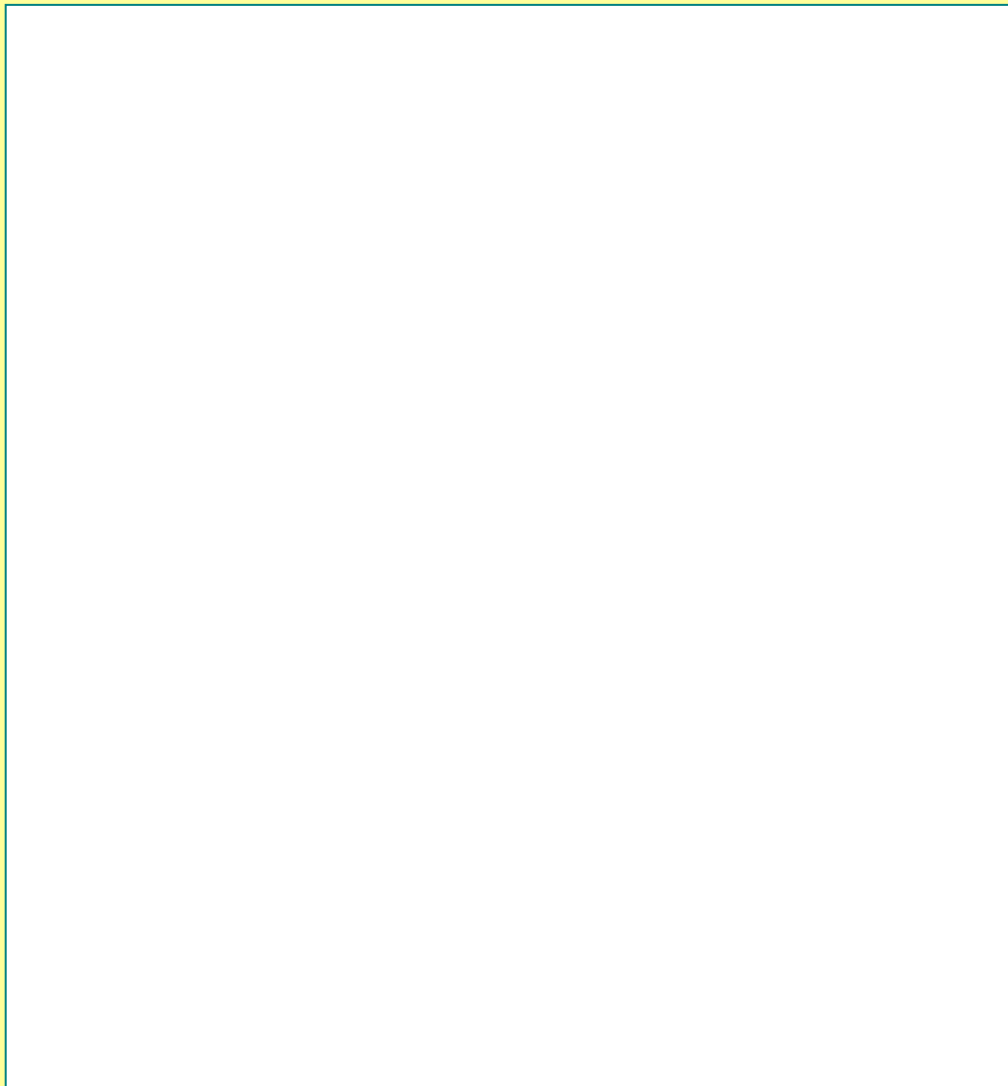

Hogy náluk nyaralhassak,
mindig nagyon vártam:
a kedves öregek közt
én kis császár voltam...!

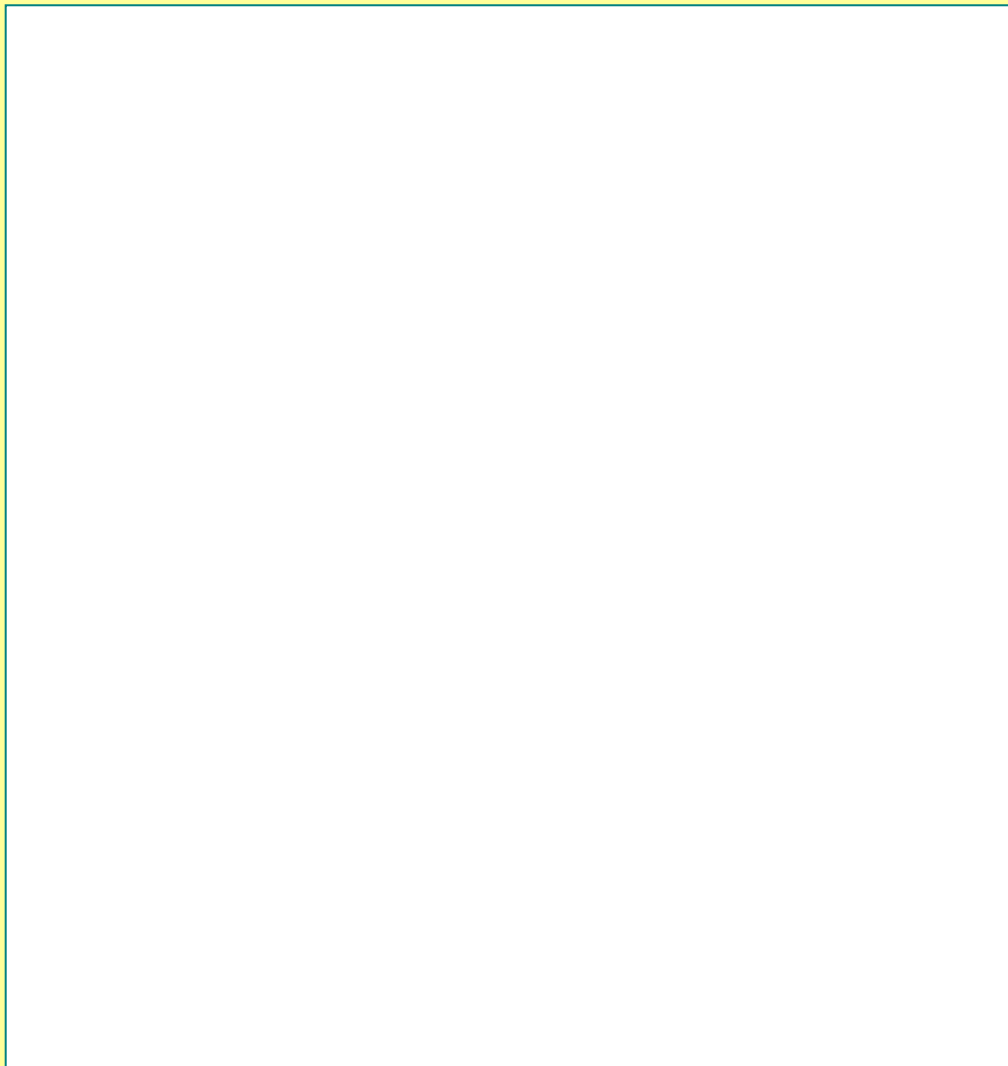
Míg aludtam, a konyhában hajnali órákon
az edény már csörömpölt:
mielőtt munkába ment, nagymama nekünk ebédre
ízese étkekkel szöszmötölt.

Míg a műhelyből áthallatszott hozzám
nagyapám bőszip kopácsolása –
az udvari jegenyék felől meg
busongó vadgalambok zengő-szép búgása...

Később – nagy nehezen –
nagyapám dörögése keltett,
meg a néprádió hangja: akkortájt minden reggeleken
tüzes magyarnótát zengett.

Az udvarból a szomszédék kutyája,
Csuri vígan csaholt –
s a macskakövön patája nehéz szódáslovaknak
kitartóan dobolt...

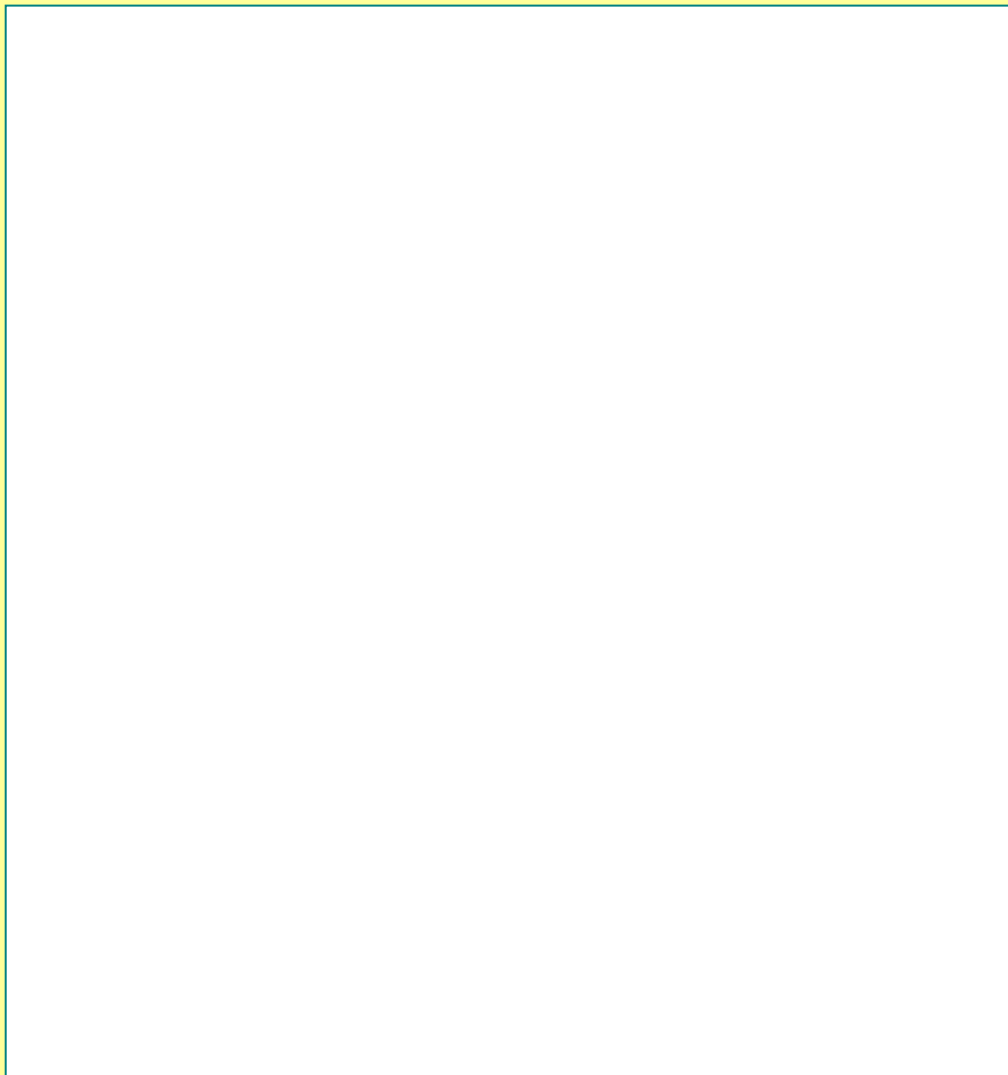
Napközben többnyire (ha akarta, ha nem)
nagyapámnak segítettem:
keze alól én biz' önként
mindent szorgosan eltüntettem...

Máskor meg nagymamámat
munkába elkísértem,
hol kolléganőivel magamnak egész nap
szünet nélkül meséltettem...

Ám a szorgos napok után végre
ha eljött a hétvége,
vágtuk magunk azon nyomban
nagyapámmal ünneplőbe,

hogy vizibuszon megnyargaljuk
a széles-lusta Dunát –
s bebarangoljuk lekiismeretesen
Pestet és Budát...

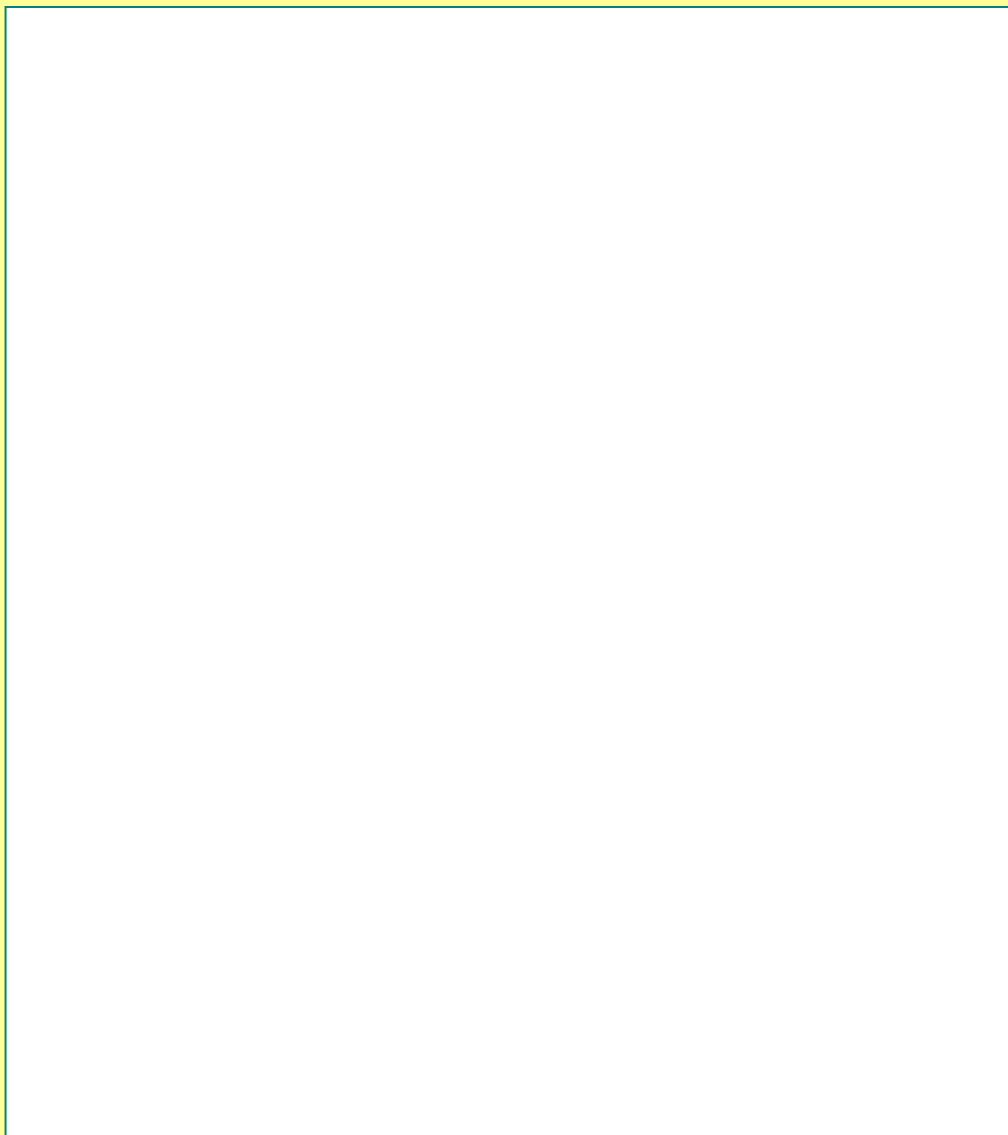
Útközben egész véletlenül
sok pici presszóba betévedtünk –
és ha már így esett, mit szemünk, szánk kívánt,
mindent megrendeltünk!

Ámbár én nem szerettem,
örült, ha belenyaltam sörének habjába,
azután indultunk is tovább:
Állatkert, Vidámpark, cirkuszok forgatagába...

Némelykor nagymama is velünk tartott
nagyobb kirándulásokra:
strandolni a Balatonhoz,
vagy sétahajón fel Visegrádra.

Máskor meg csak kiruccantunk
a Margit-szigeti operettgálára –
hol csillogott fényben fürdő színpadokon
a primadonnák estélyi ruhája...

Mily kápráztató világ is volt,
mit megmutattak nekem –
ha rájuk gondolok,
mindig összeszorul szívem:

nagymamát váratlan
betegség vitte el,
s követte nagyapám is
utána pár évvel...!

Velük így hát véget is ért
gyermekkorom tündér-regénye –
ám szívemben megőrzöm emlékük
míg élek,

MINDÖRÖKRE!

Utószó :

*Meglátod, majd írok Neked
Egy-kettőre új könyveket,
Hogy ne reklamáld : unod magad -
Addig pedig szép álmokat...!*

Szeretettel :

Muci mami.

(Ennek a kötetnek is)

VÉGE.

Folyt. köv. !!!

Pesti nyaralások

Tartalomjegyzék

Ajánló	1
Pesti nyaralások	2
Utószó	15

*Írta, szerkesztette és lektorálta: MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Nyomdai munkák: MUCI mamì Bt.
Kiadva: 2004-ben
Terjesztő: MUCI mamì Bt.*

*Réges-régi emlékek elevenednek meg
a II. verses mesében,
megidézve egy letűnt világot -
és remélve,
hogy az nem veszett el mégsem
mindörökre...!*

*Muci mamì Betűvető társulat
(egy személyes!)*

- 2004 -

Ujvári Ilona

Muci mamì meséi

Hevesi

VAKÁCIÓ

Verses mese

- III -

Ajánló:

*Ez egy vidám nyári sztori -
Nem fogsz rajta unatkozni...!*

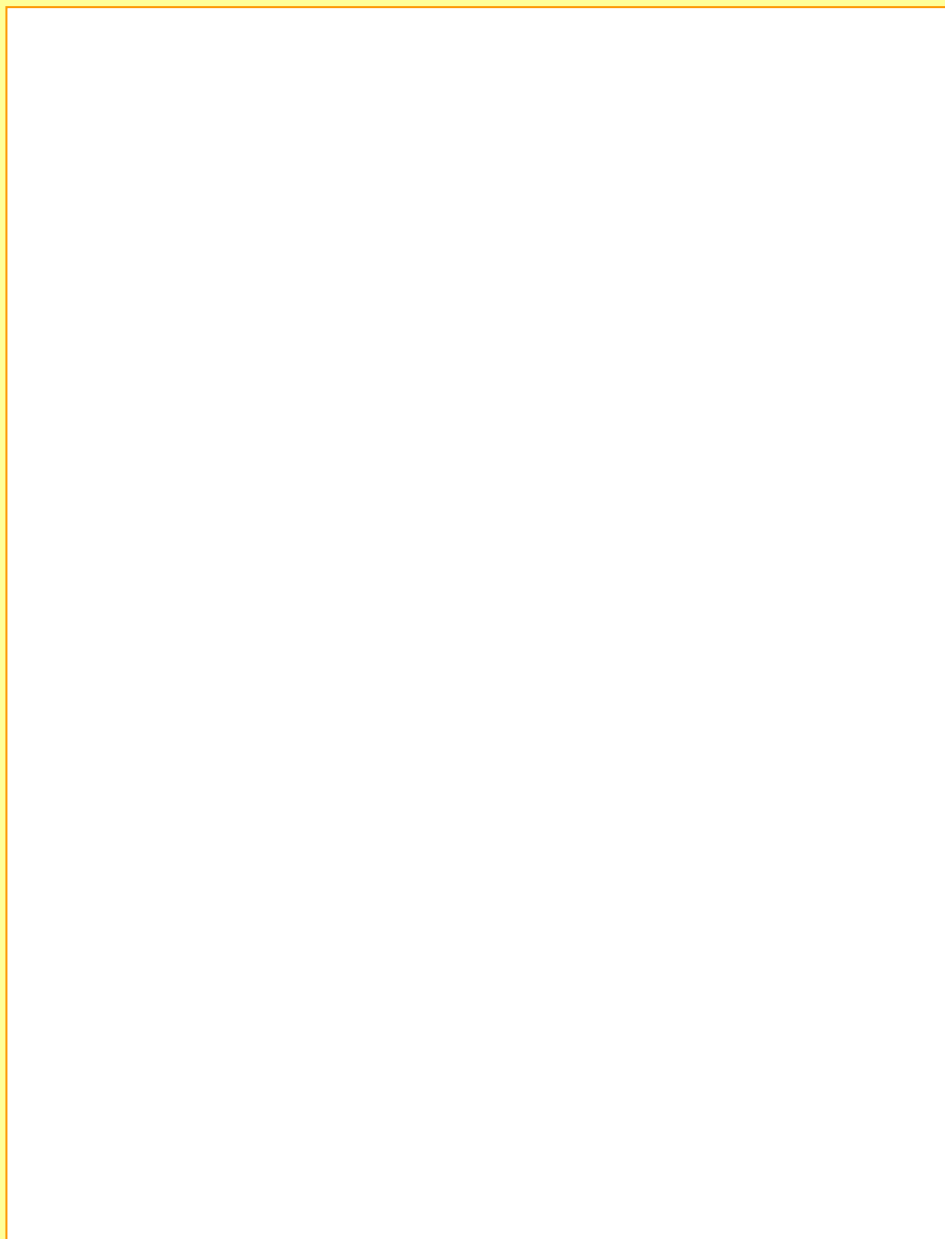
*Mit szépítek? Pont így történt:
Nem voltam angyal -
megvallom önként!*

Szeretettel:

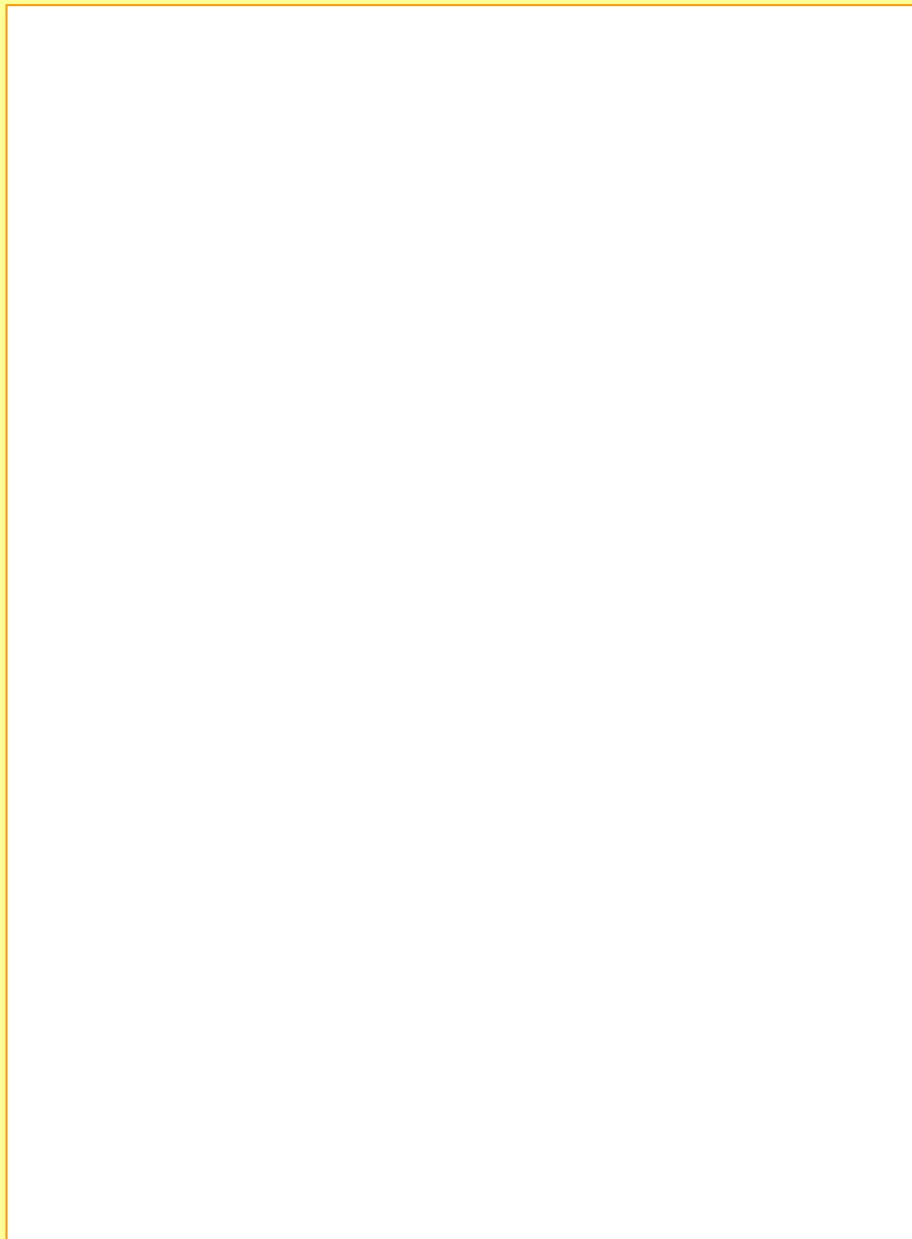
Muci mamì.

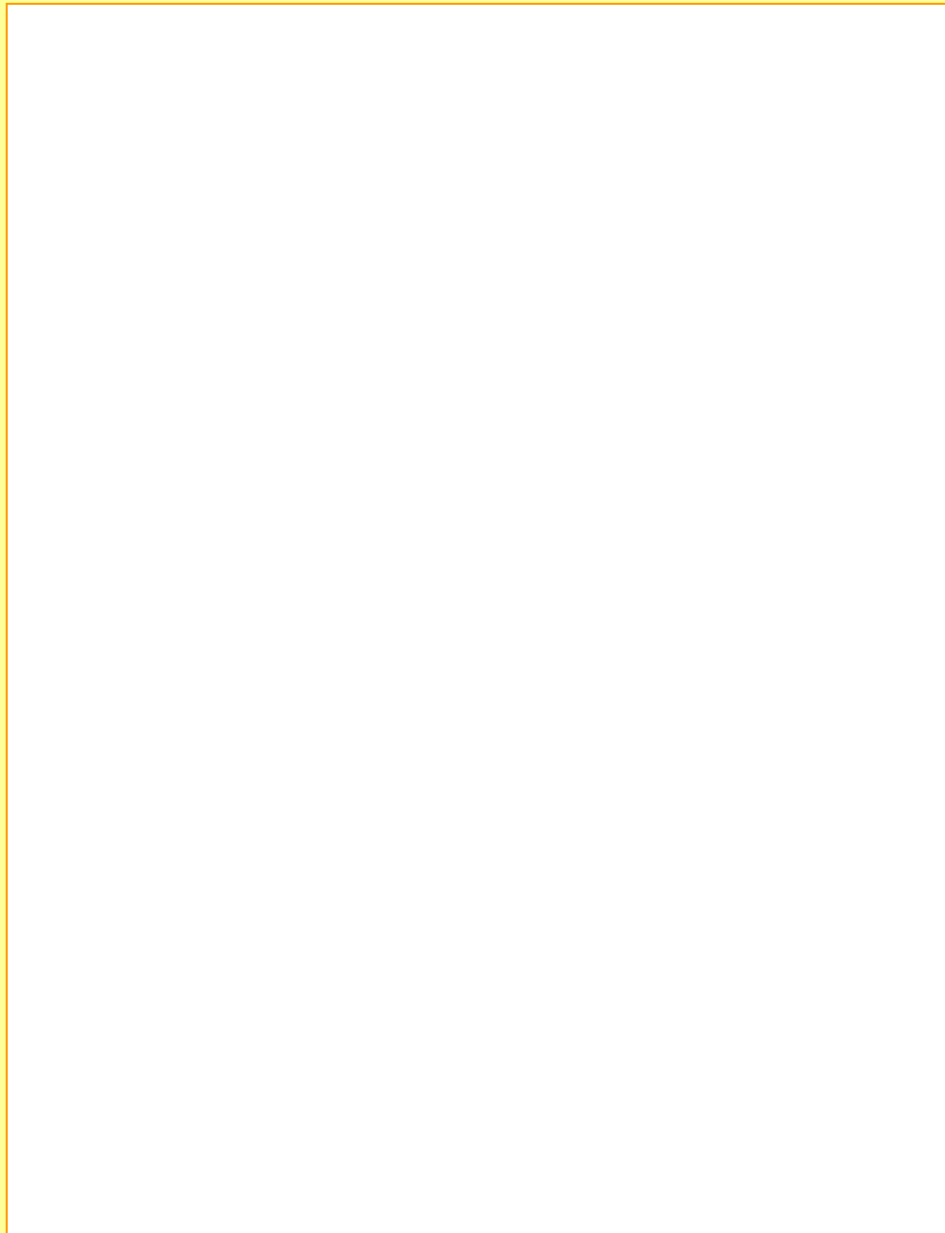
**Gyermekkoromban történt:
Nagybácsim meghívott vidéki nyaralásra,
És én csomagoltam máris – hogy érdeemes,
Nyomban meggyőződött arról állataik ígért sokasága!**

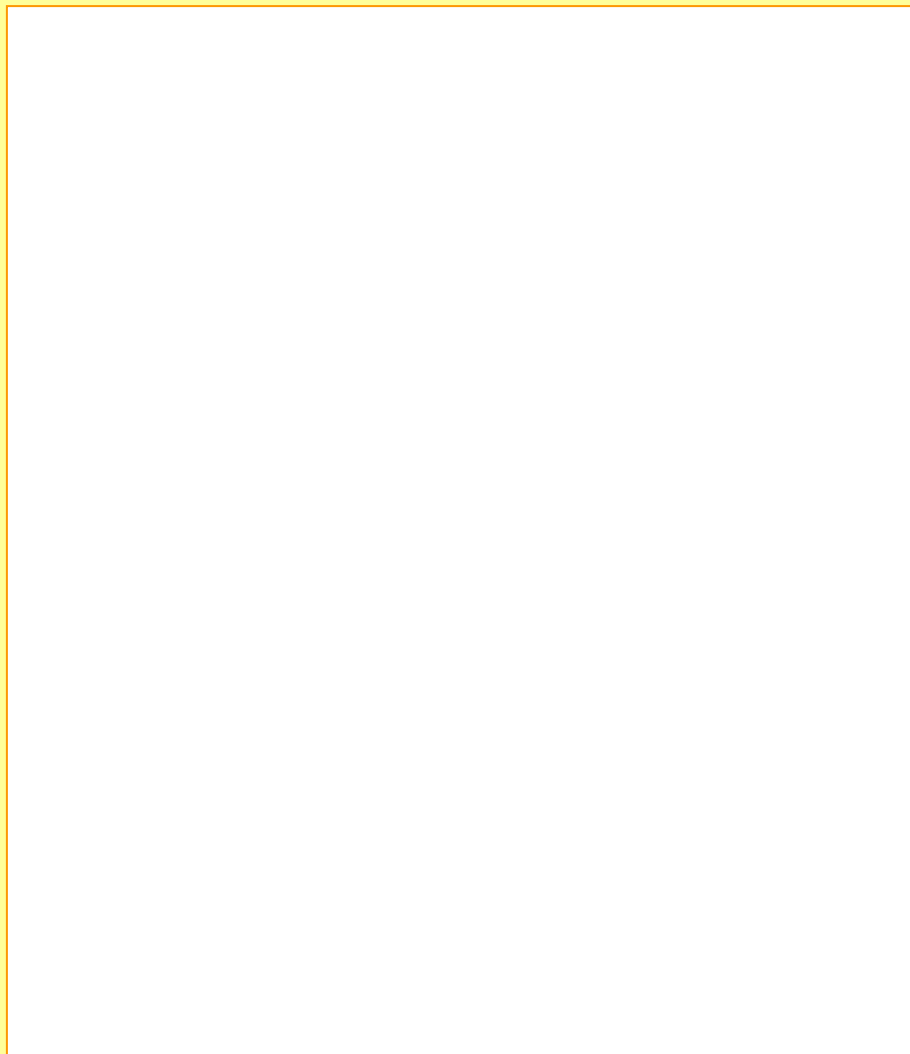
**Már mesés volt az utazás is:
Hajóval indultunk fel Pestre –
S mert úgysem volt más választásuk,
Bratyizott hát velünk marcona legénysége...**

Utunkat már onnan aztán
Vonaton folytattuk tovább,
S megéheztén, kenyerünkkel mártogattuk
A melegben megolvadt hazai elemózsiát...

De bácsikám, mert elnyelt minden falatjához
Egy-egy pici csípőspaprikát,
Látványosan ki is érdekelte tüstént
Kalauzunk szájtáti ámulatát...

Ám mikorra megérkeztünk – mert túl meleg volt –,
Nagy szomjában, sajna, kissé felöntött már a garatra,
Így unokabátyámmal hiába ellenkeztünk:
Pakkostul málházott fel minket rozzant bringájára!

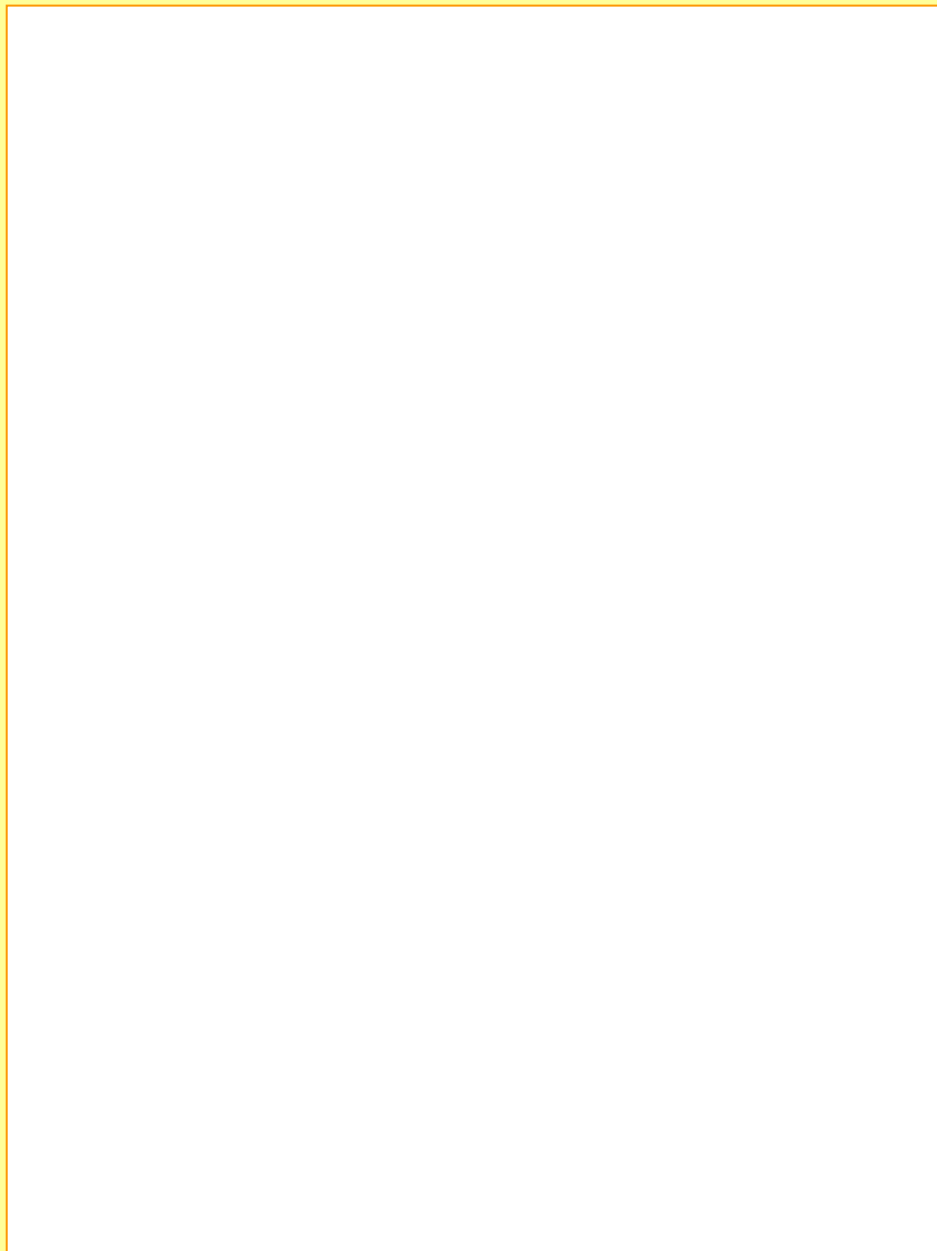
A sötétben cudarul kacsáztunk is hárman
Egyik magas árokpartról átal a túlsóra –
Hogy végül (biztos oltalomként) házuknál
Ép bőrrel, ám ajtóstul huppanjunk be az udvarukba.

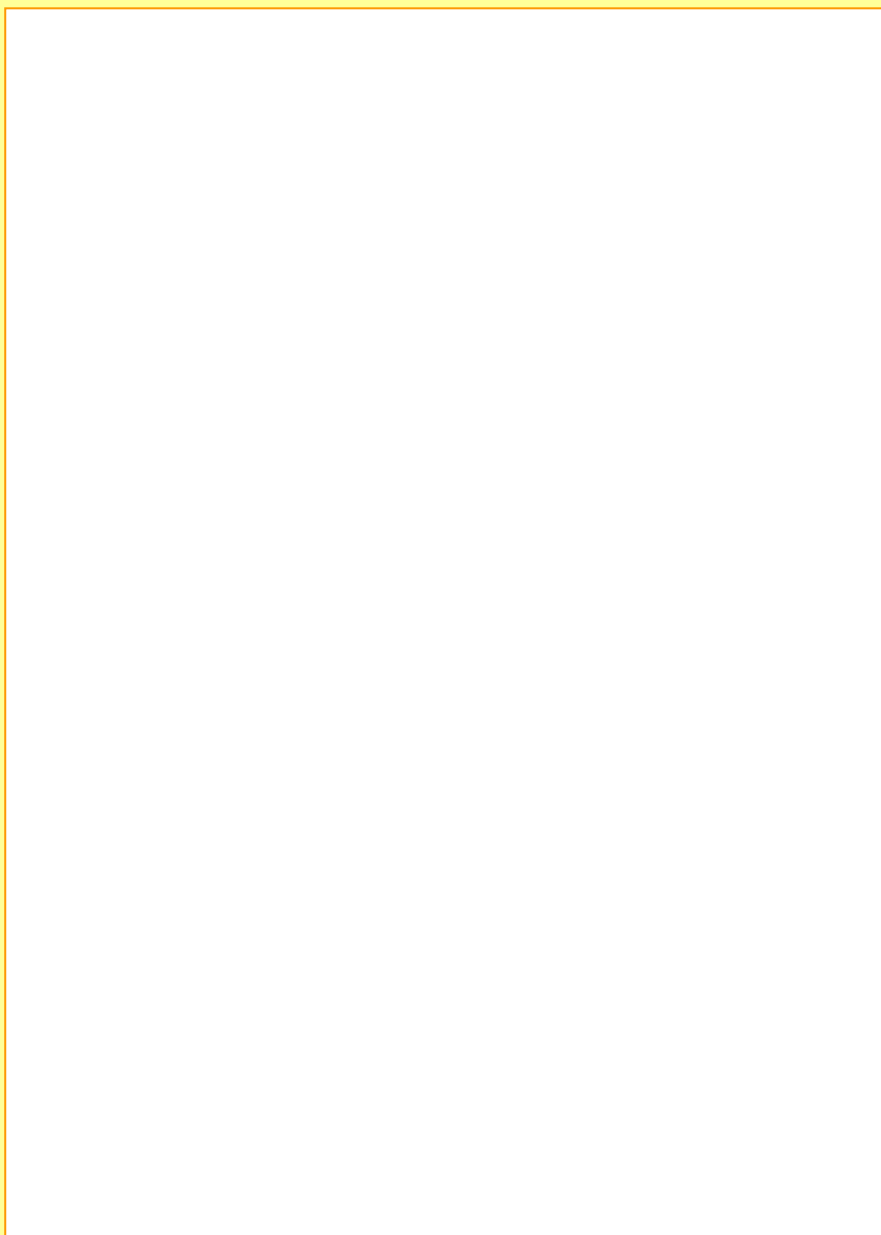
Éjjel remekül aludtam
– elnyomott rendesen az utazás élénk kavalkádja –,
Ám halványan minthogyha derengne:
Ángyikám sok jót épp nem mondott vala férjurára...!

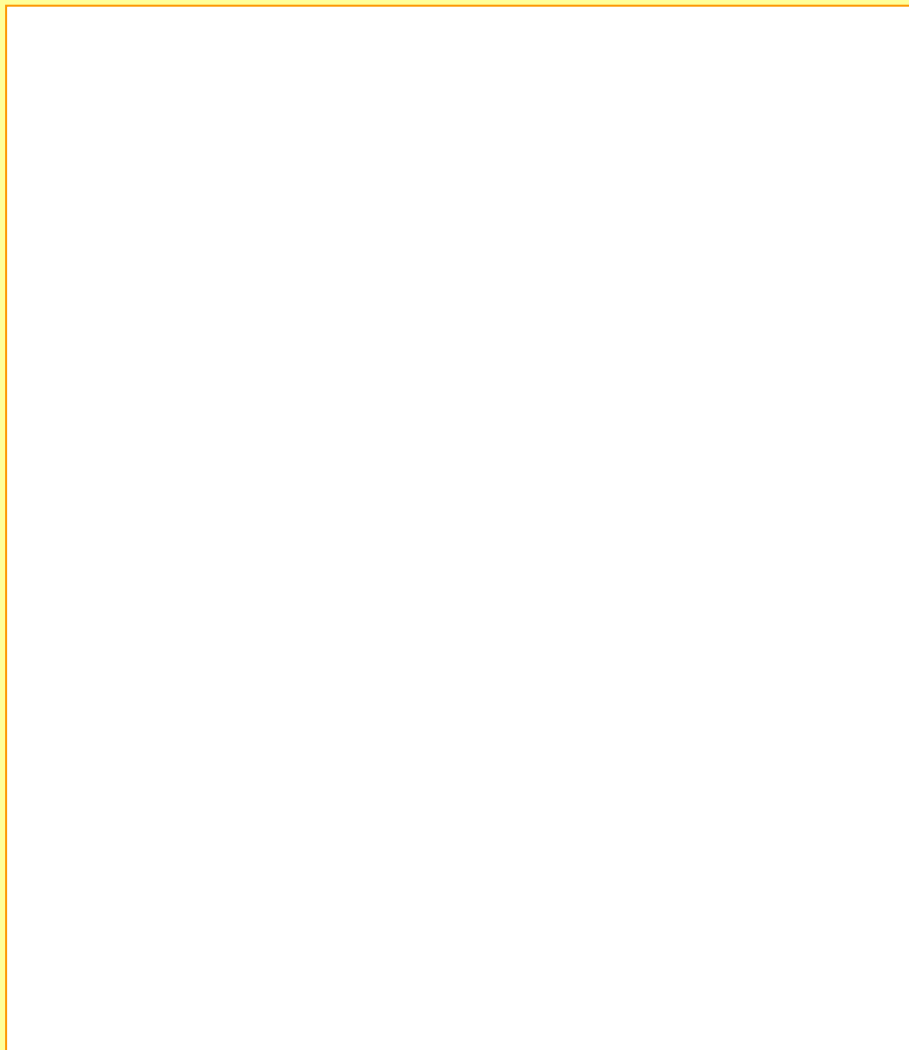
**Reggeli első utam aztán
Az istállóba vezetett mindjárt,
Hogy ott mielőbb szemügyre vehessem
Portájuk eleven, színigazi lovát!**

**Reggelineél kedvem nem volt
A belém diktált ízes falatokra:
Mentem volna inkább máris
Életem első valódi fuvarjába...!**

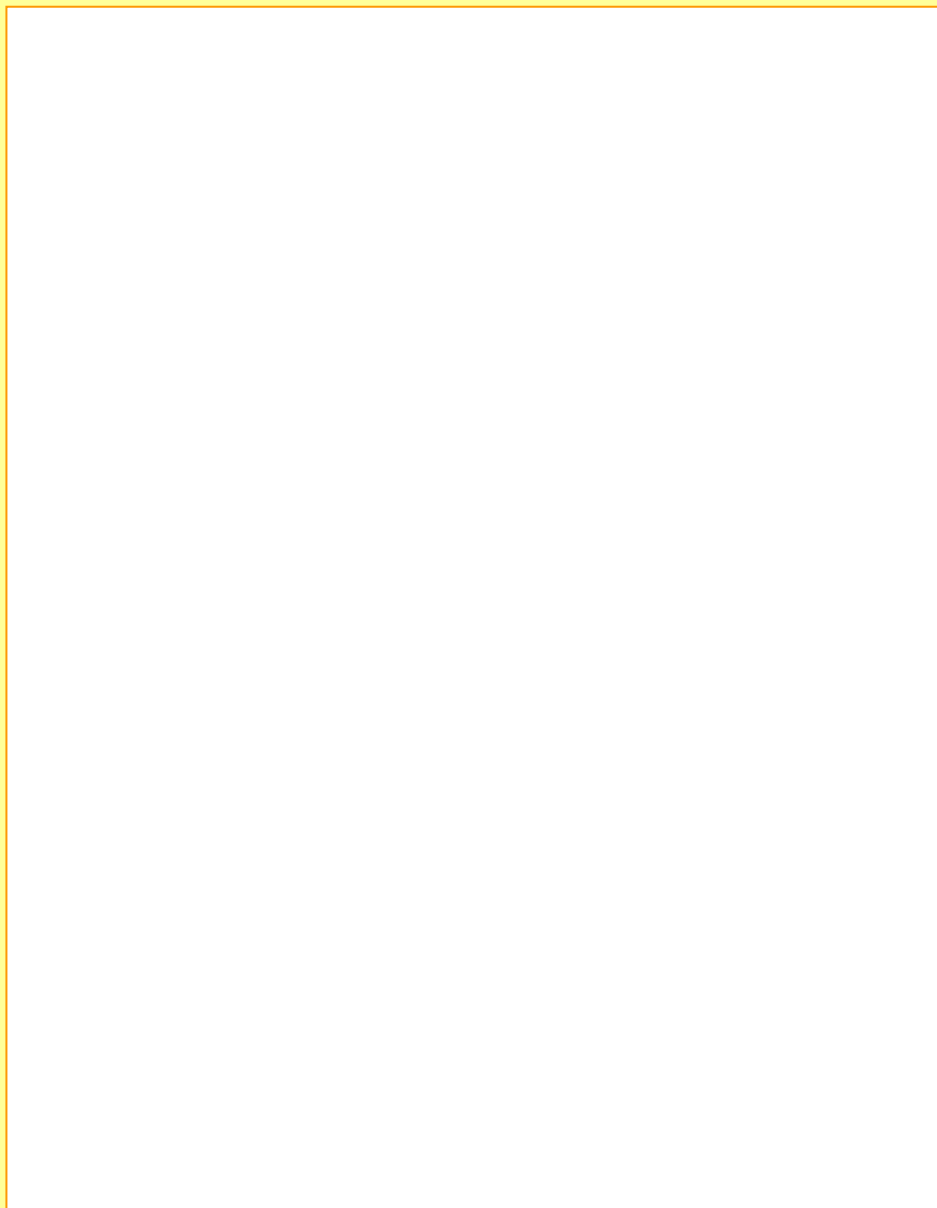

**Mikor is nagybácsim meszet dobált
A mély oltógödörből fel annak a szélére,
S mert véletlen ott tébláboltam, rendesen
Reá is trafált egy jó lapát áldással lábamnak fejére...**

A kései délutánban haza (mert bácsikám elmaradt)
Már unokafivérem hajtott –
Egyszer csak – óh, egek! – a gyeplőt kezembe nyomta:
Valamit meglátván az úton, a szekérről leugrott...

Utána kíváncsin hátra néztem akkor –
Sajnos a lovat is kissé jobbra húzva,
Így kis híján beborultunk együtt
Az útszéli árokba...!

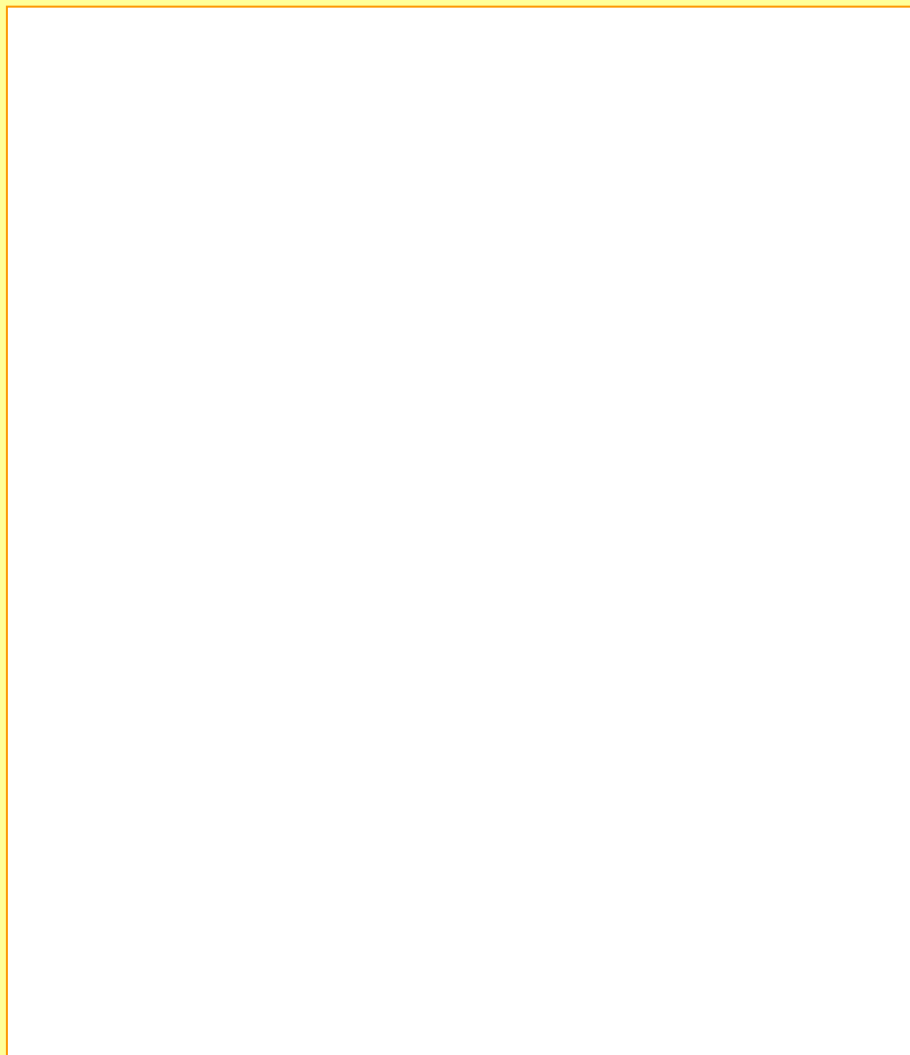

Szerencsére keményen állt
Ott egy lámpaoszlop,
Mely végül is minket
Rendben megakasztott...

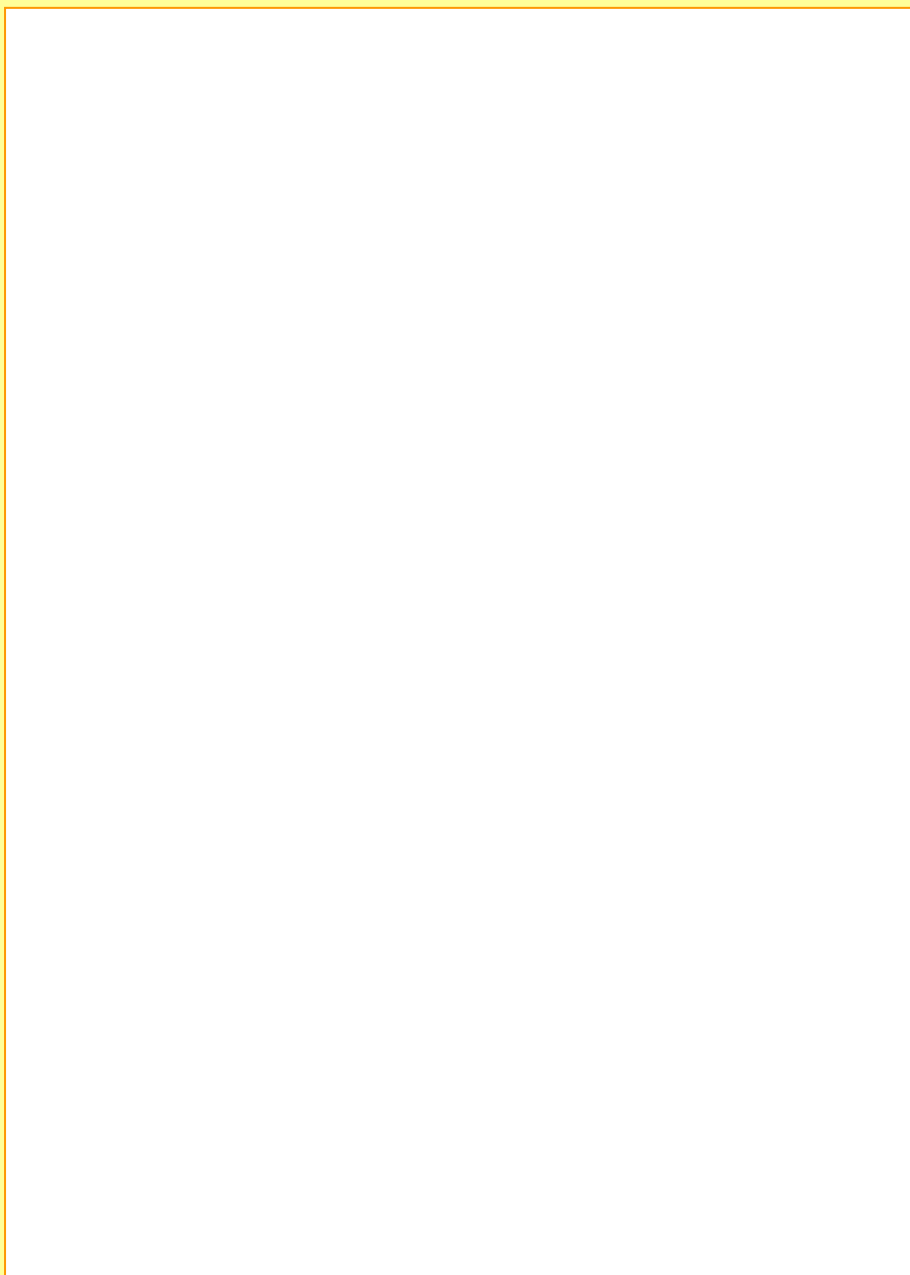
Attól kezdve – bármerre járt –
Volt is nagy sikere:
A vidéken híressé lett
Nagybácsim szekere...!

Mert bár a ló rendre-folyvást
Jobb irányba húzta –
Mégis mindig balra tartott
Ferde-csálé rúdja...

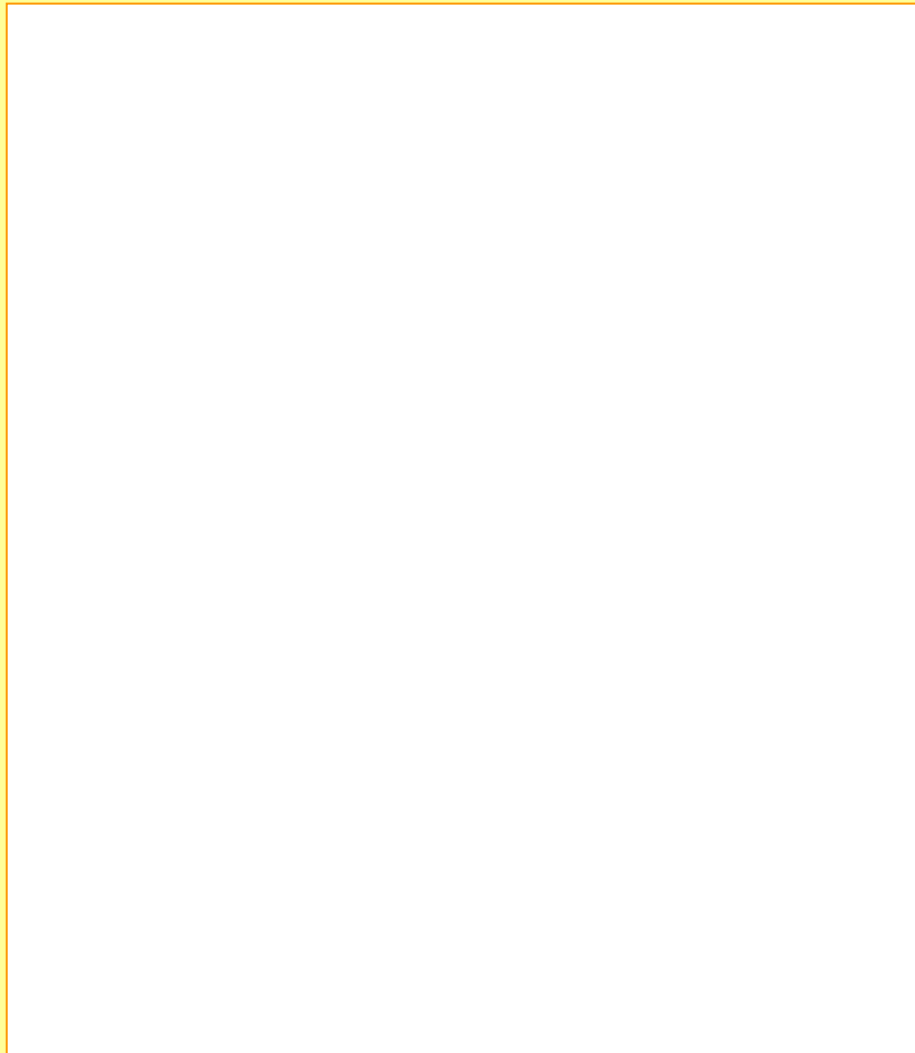

Rokonim úgy vélték aztán,
Jobb megoldás volna talán a fuvarból személyem kihagyni –
Meghánták-vetették, s remélték bizarrul:
A ház körül esetleg tudhatják több hasznomat venni...

Ám én – önmagamhoz híven –
Nem mondtam le könnyen a lovas örömökről:
Esténként, ha hazatértek,
Gondoskodtam önként a további teendőkről...!

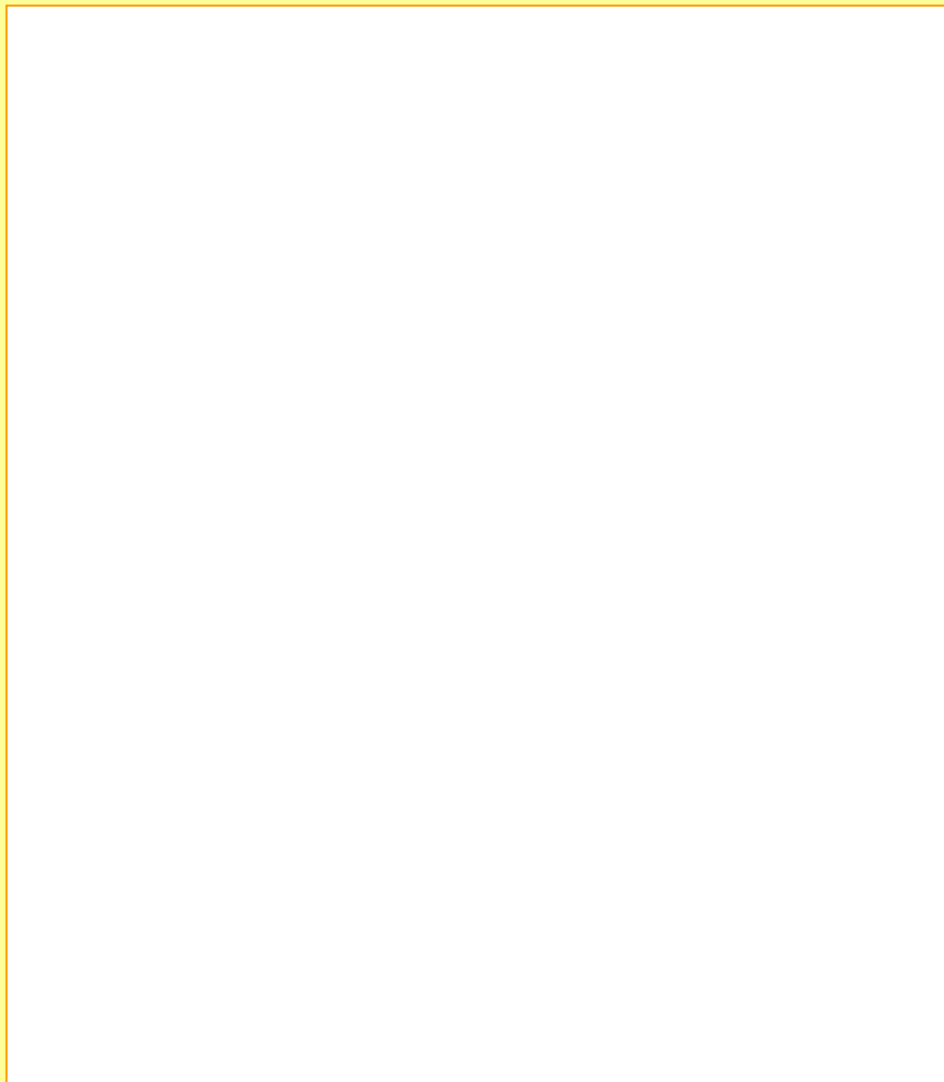

Míg ők gyanútlan vacsoráztak,
Addig is Reményt én szakszerűn kifogtam,
S hogy paripám hátára kerüljek (áldott egymagamban)
Azon szorgoskodtam...

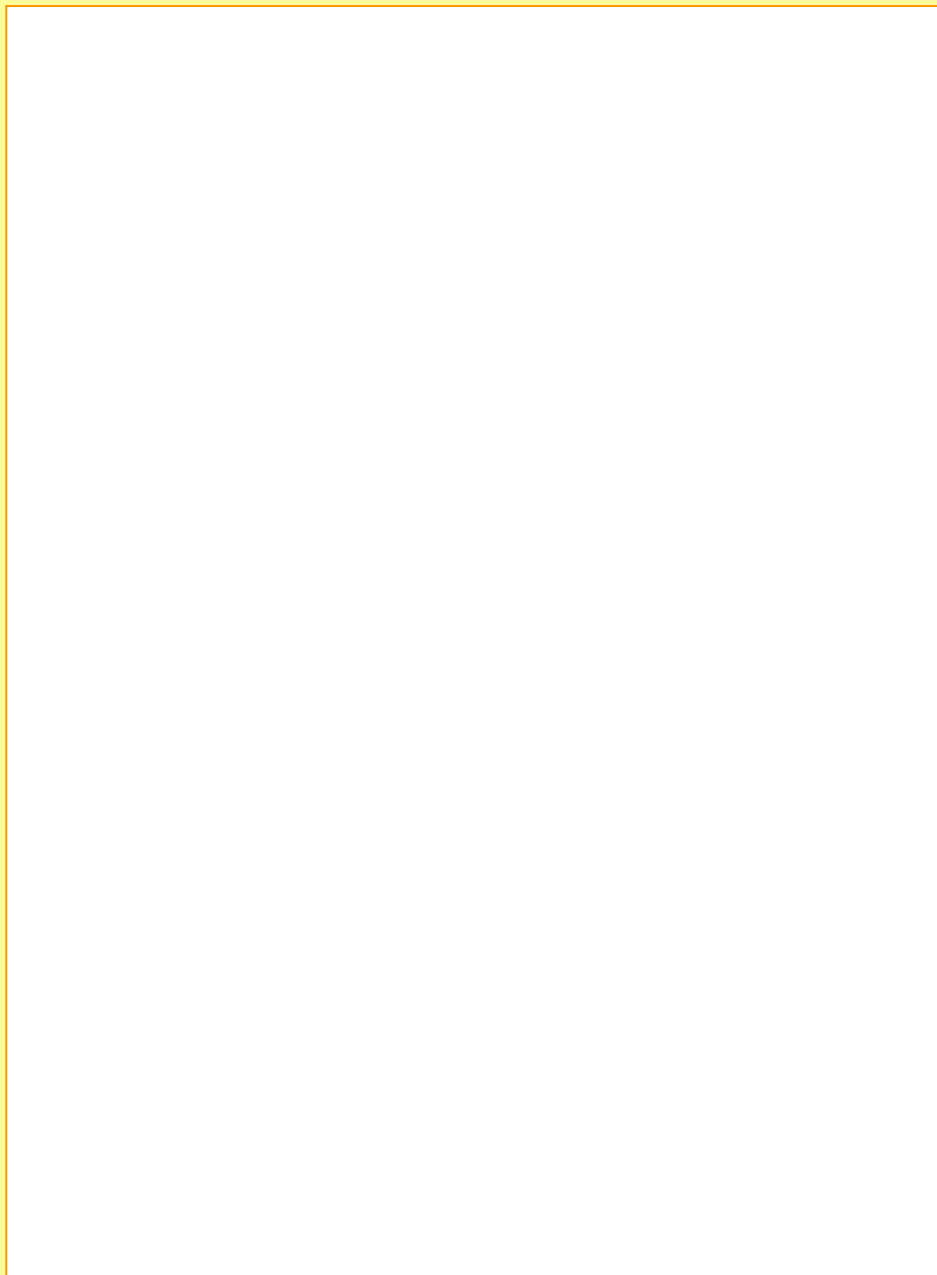
Ám ő karcsú, magas mén volt,
Így hiába ügyködtem, ágaskodtam –
Ezért hát célt érni valahogy
Egy foghíjas létráról próbálkoztam...

Alólam ki is reccsent nyomban
Még meglévő egyetlen, épnek tűnő foka:
S én meglepetten hemperegtem táltosom alatt –
A friss szalma bódító illatát pihegőn szagolva...

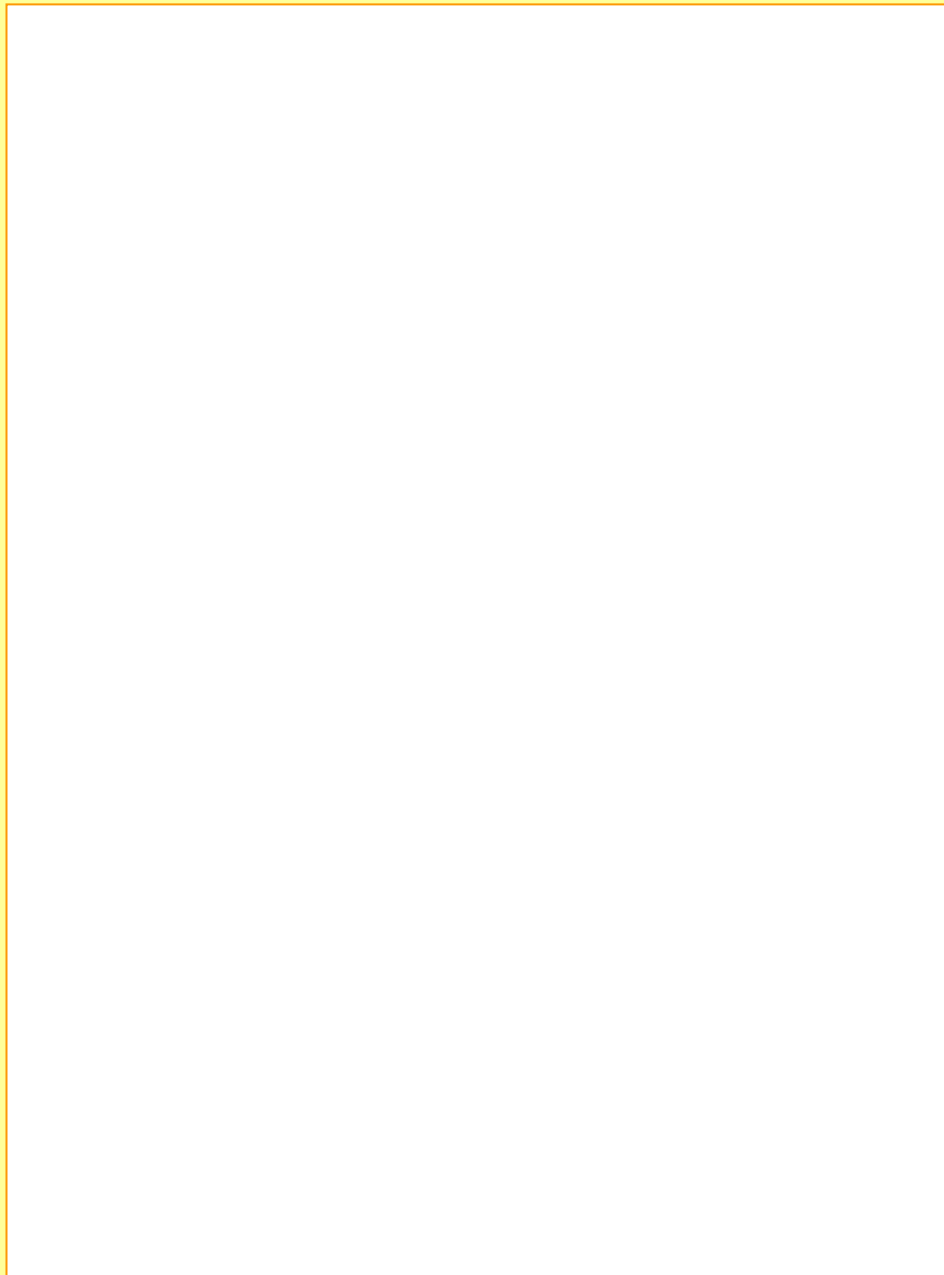

„Azért sem adom fel!” – gondoltam ocsúdva,
És lovamat máris a kútgyűrűhöz vezettem,
Már rálendültem volna éppen, ám akkor megindult,
A mélység fölött egyensúlyom így tüstént kereshettem...!

Csúfos kudarcomtól megdühödve végül
Acélos szándékkal megint nekiveselkedtem –
És sűrű sörényébe kapaszkodva
Valahára azért csak-csak felülkerekedtem...

**De amilyen lelkes volt
Addigi kitartó mesterkedésem,
Mikoron megláttak hátán a háziak,
Oly hirtelen lehűtötték kedvem...!**

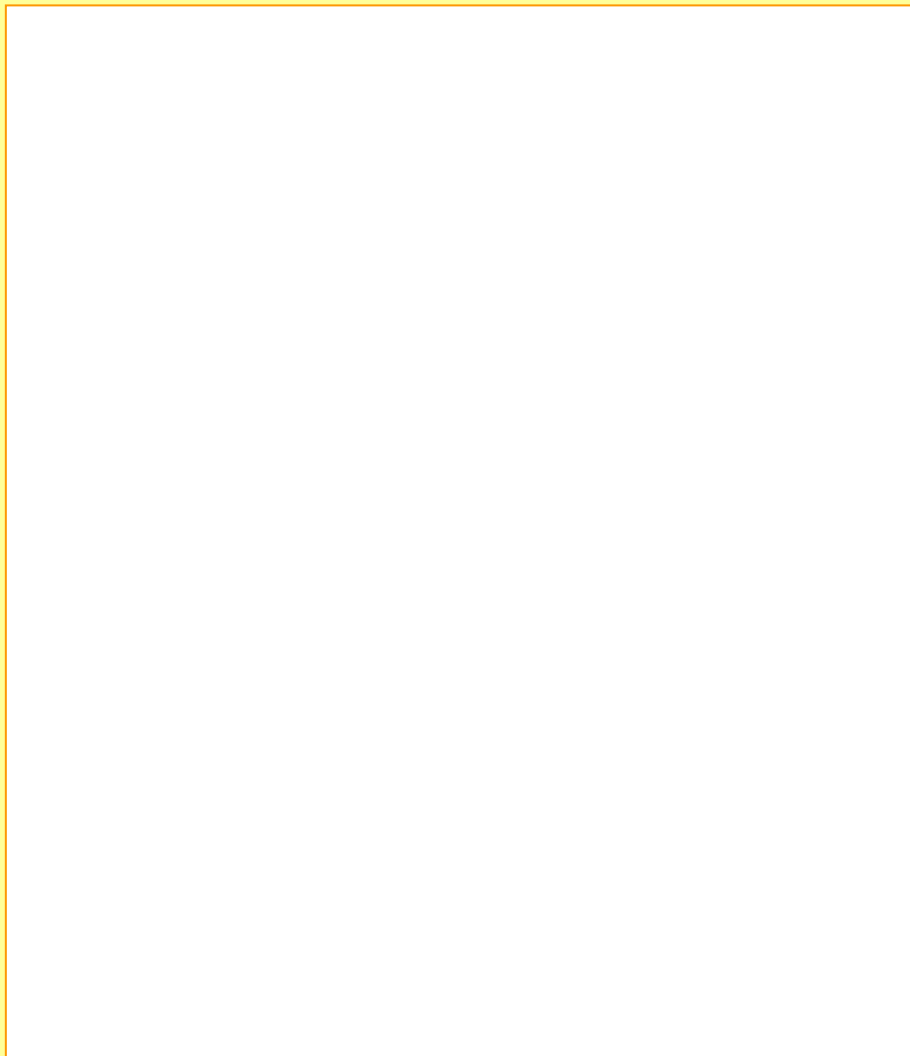

Le is kaptak tüstént róla,
És beparancsoltak véle az istállóba –
Ám mivel egyszerre nem fértünk az ajtón,
Felpatkolt patájával lábamat kissé letaposta...

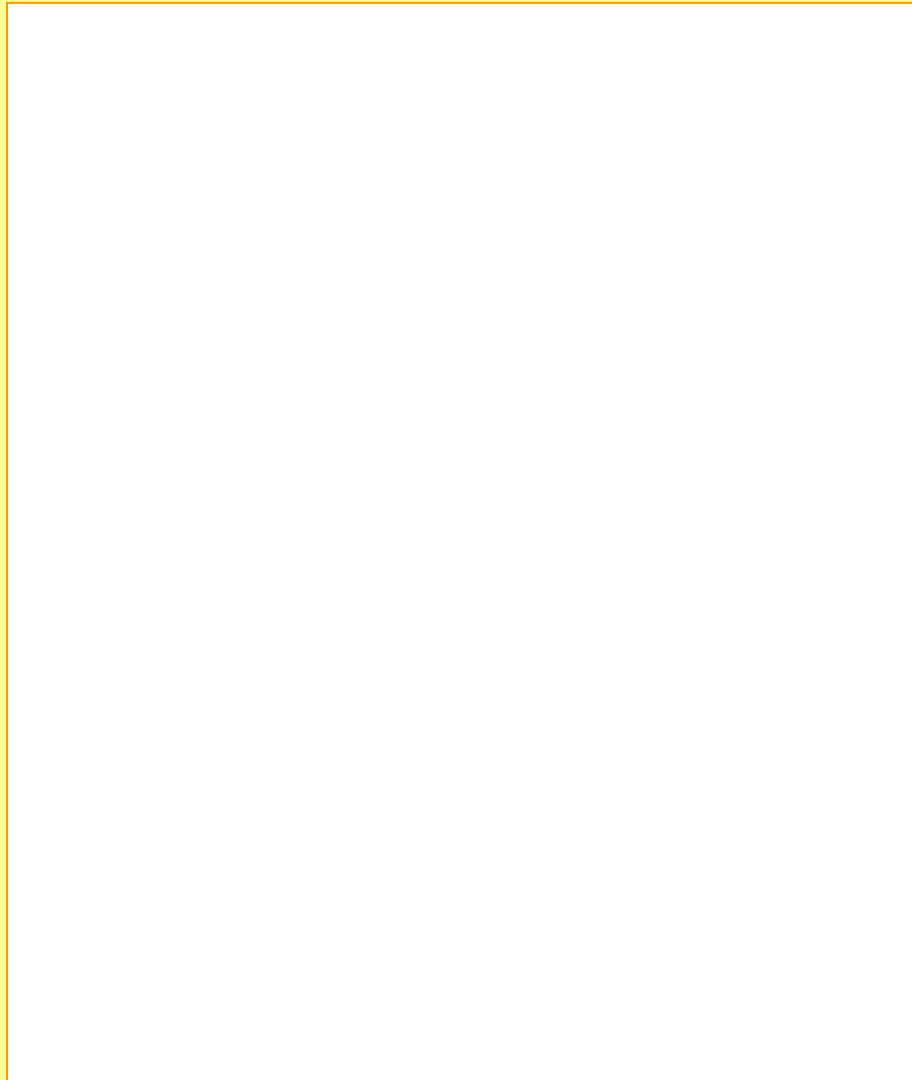
Ettől enyhén lesántultam,
Így nem volt mit tenni: másnap egymagamra hagytak,
Hogy viseljem majd kicsit gondját
Jól megtermett malacuknak...

Még reggel kipányvázták nekem
A ház előtti dús-kövér fűbe –
S hogy jól szemmel tarthassam, felmásztam őrizni
Az udvari eperfa magaslesébe...

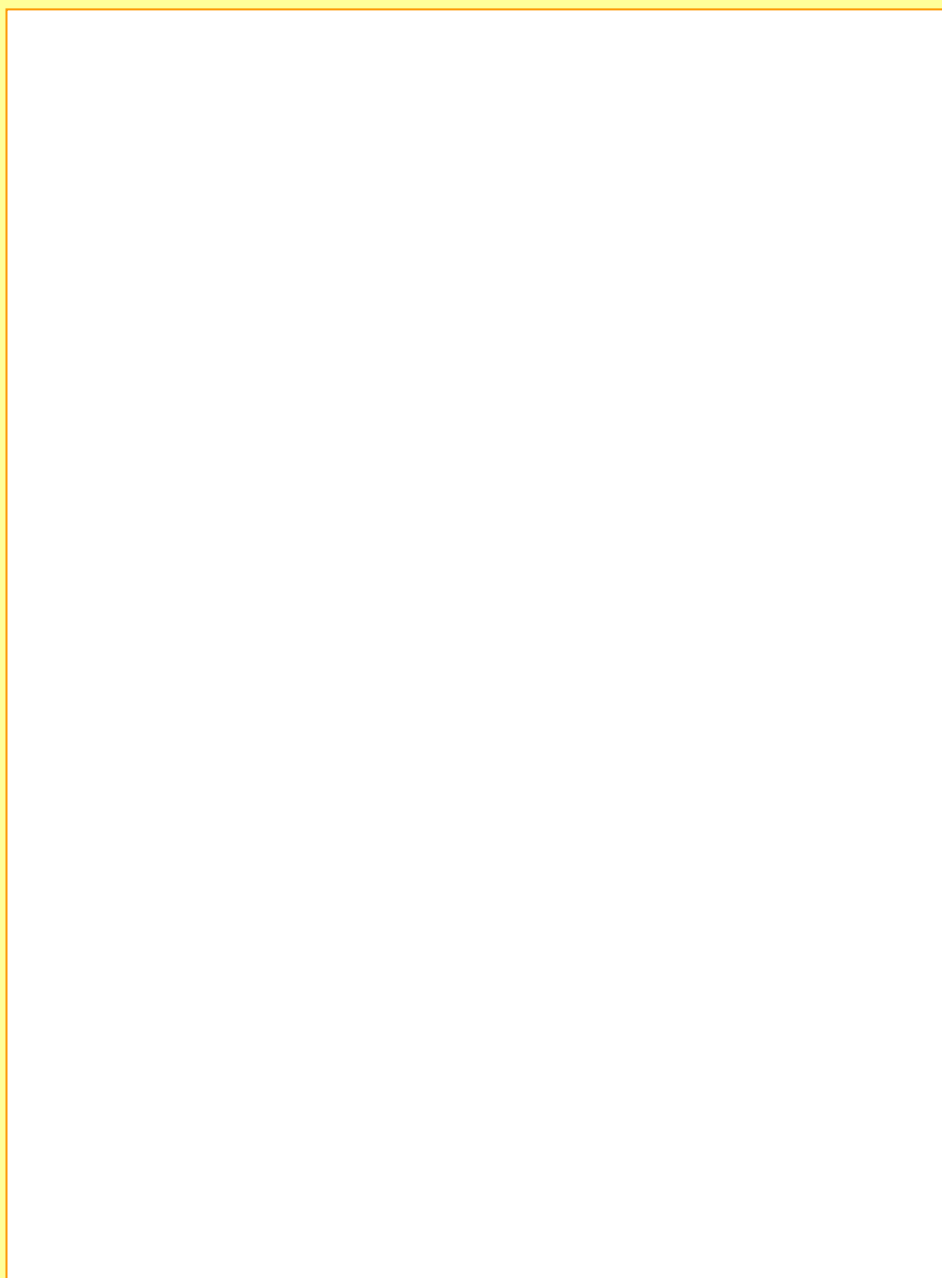
Egyszer aztán gyanús lett nékem, mily
Közel merészkednek hozzá a fránya-pimasz csirkék –
Gondoltam, alszik tán, emiatt nem hallja
Azok szemtelen pittyegését.

„Vagy mégis beteg volna...?!”
Ugrottam át a kerítésen –
S egy hasas papírsákot leltem
Malackánk rég kihűlt helyében...!

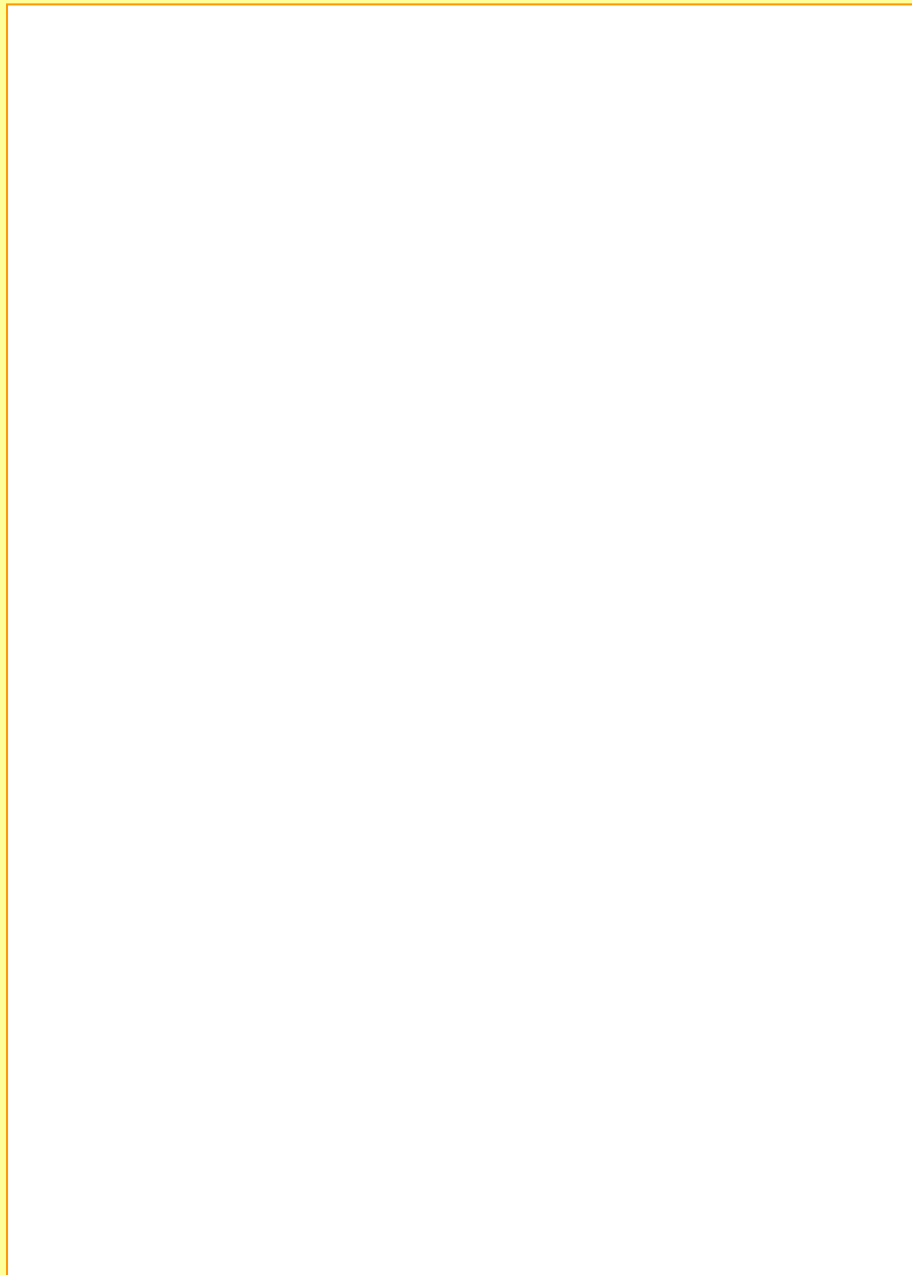

Gyanítva rossz tréfát, a környéken
Lázasan kutattam, kerestem,
Mígnem kis röfifinkre ráakadtam
A csendes temetőben...

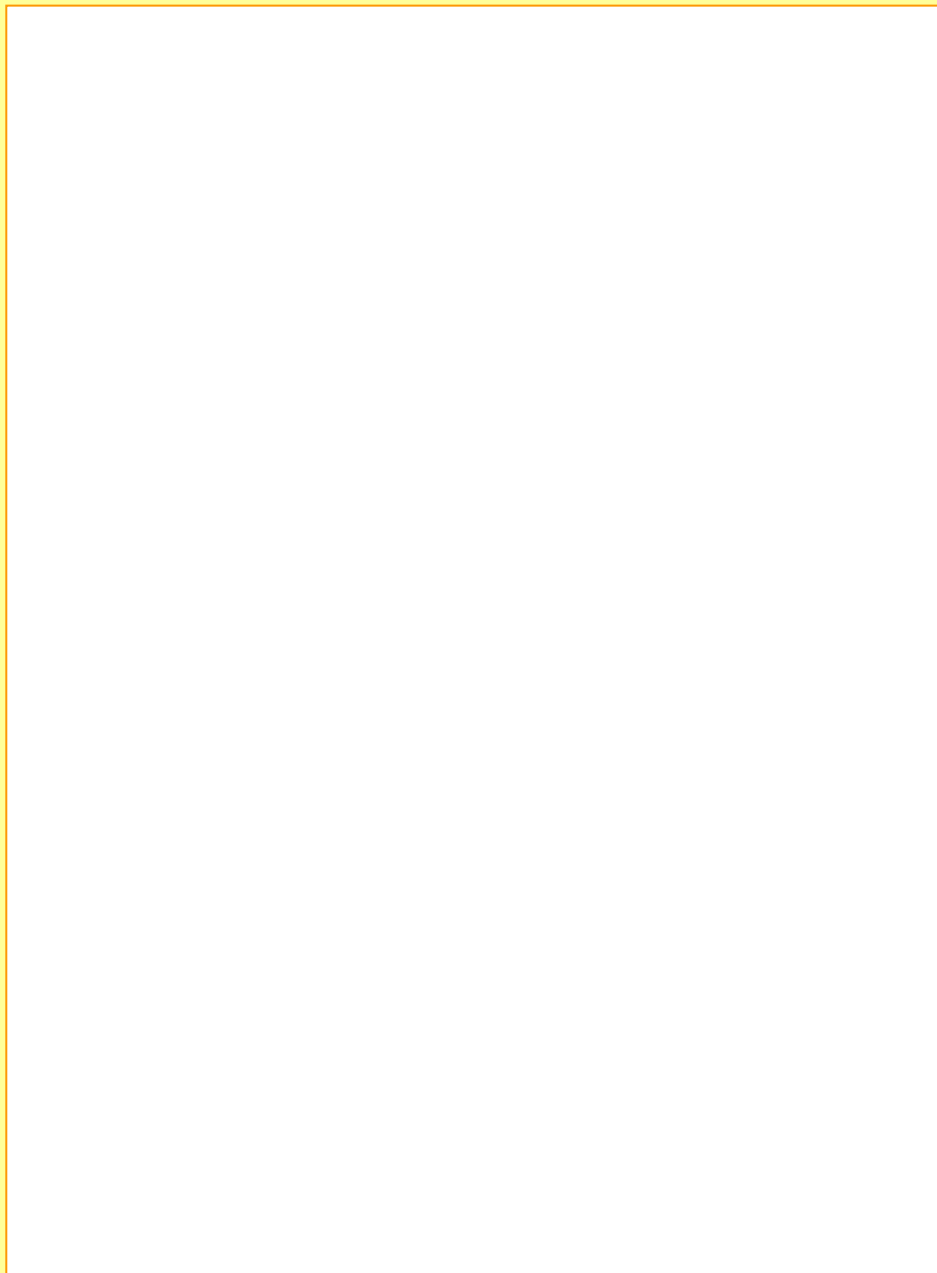
Láncot, karót vonszolva magával,
Döcögve sírok közt békésen kotorgált –
De bárahányszor becserkésztem,
Engem mindig hasra rántva, visongva odébbállt...!

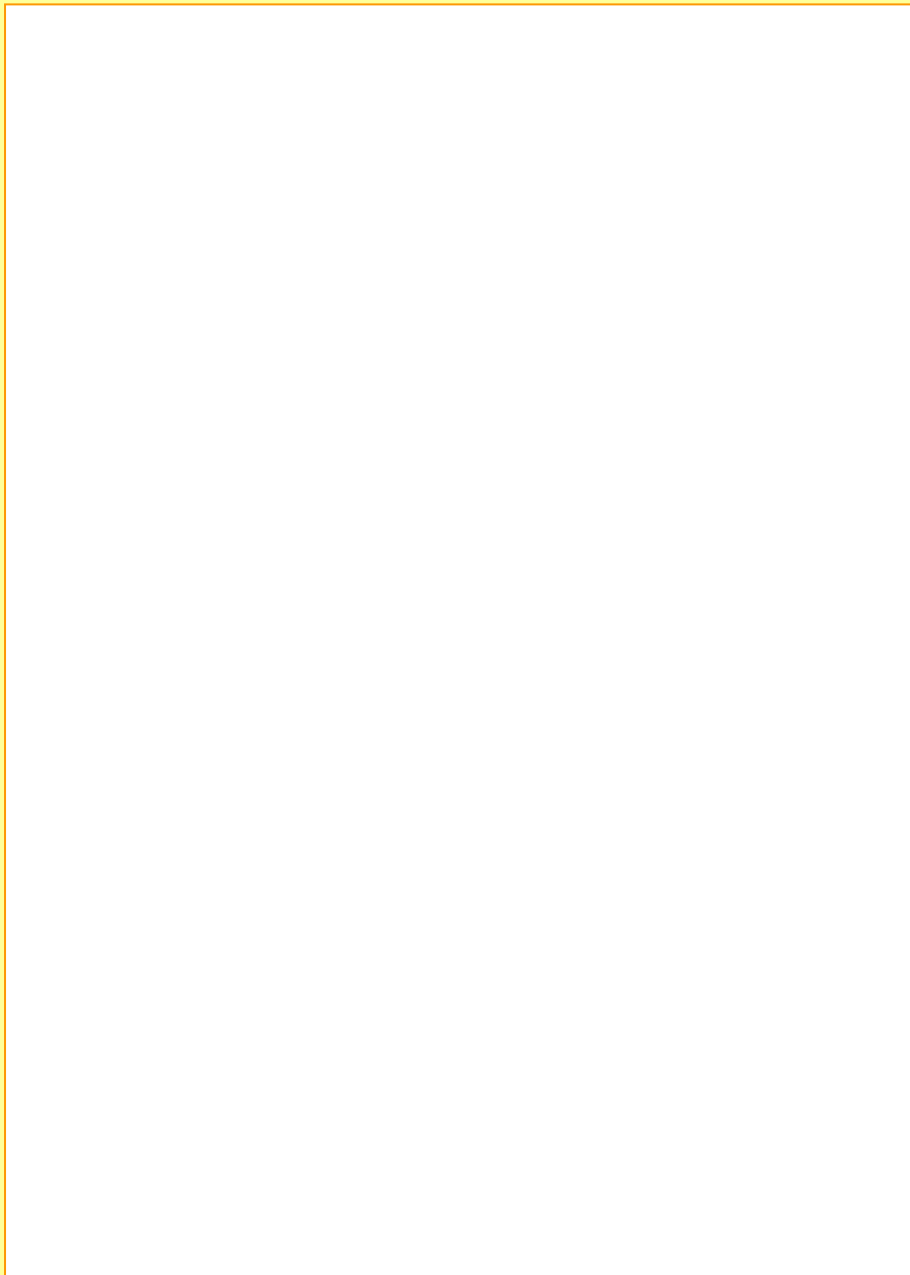
Mert megfogni nem tudtam,
Így magamban kifundáltam:
Otthon a sarokban
Egy kicsiny fejszét láttam...

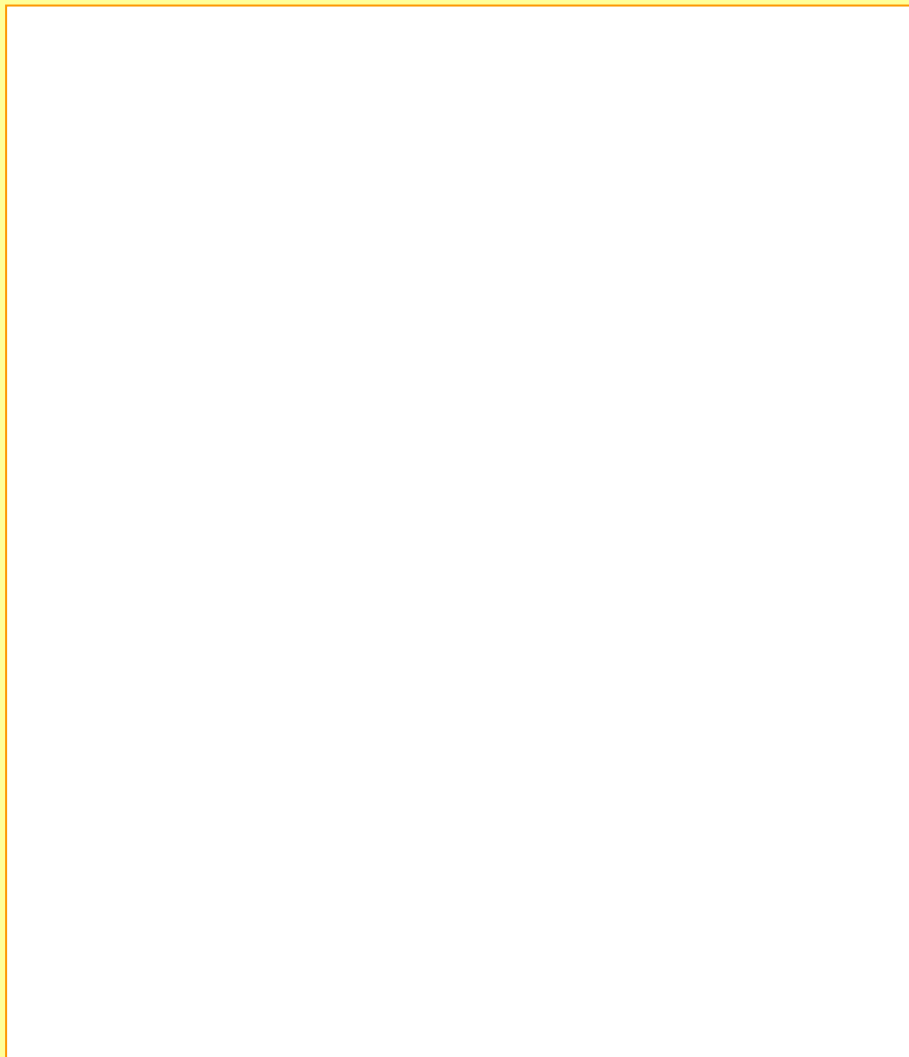
**Tervemet tett követte: gyorsan érte mentem,
Már azzal hajkurásztam –
S ha mégoly nehezen is, de végre
Lepányváztam!**

**Mikor pedig hazatértek (mert más úgysem tehettem)
A meghökkent háziaknak megvallottam tettem:
Így másnaptól azután kénytelen-kelletlen
Három pici naposcsibe pótmamija lettem...**

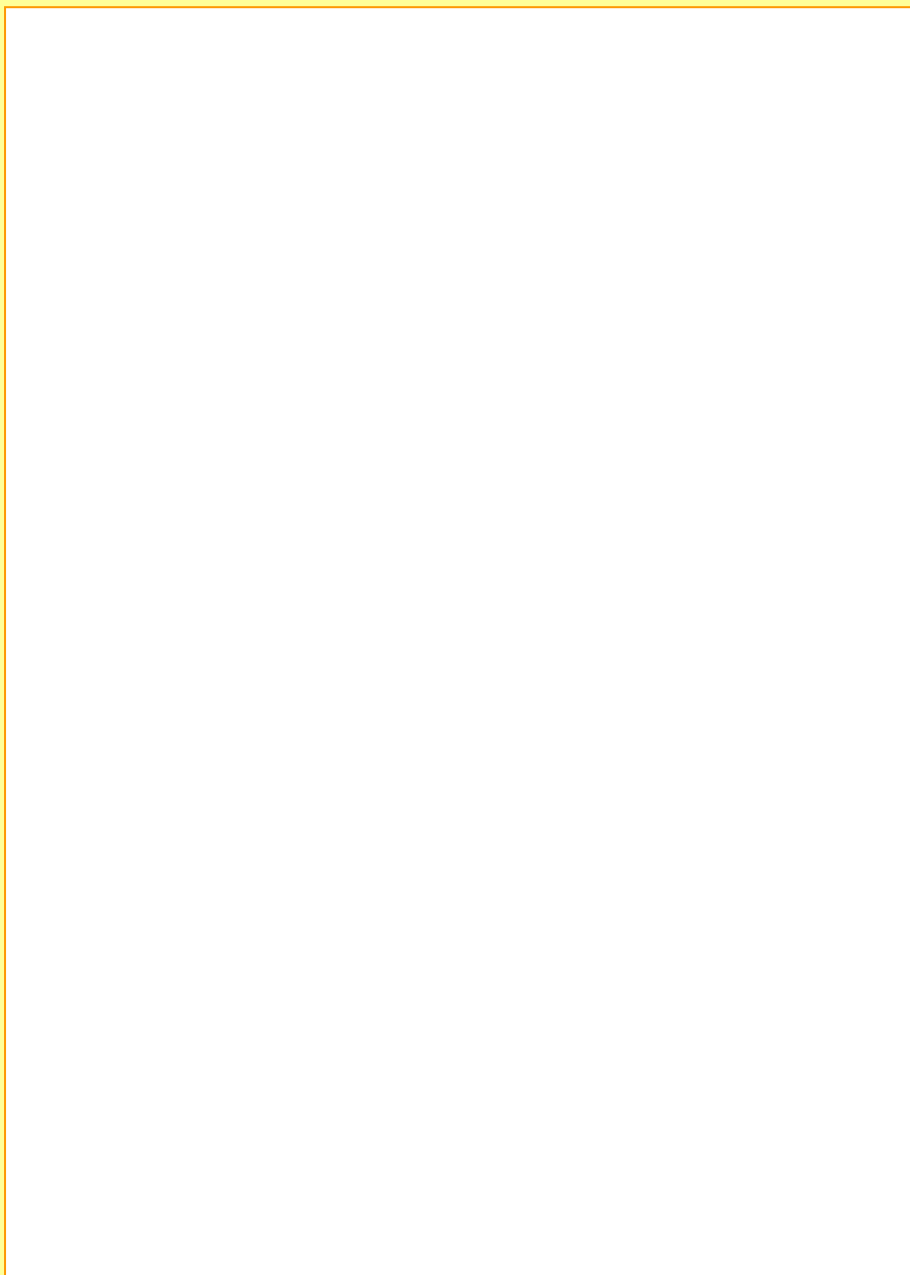

**Mondván, hogy az öreg kotlós
Folyvást üti-vágja őket –
Az árváknak kiszúrja már hátulról is
Övéitől elütő színeiket...**

Lám, nem méltányolták ügyességem,
Hát szívem volt keserű –
Bár bánatomra vigasz volt a három pihés:
A Bóbitás, a Majompofis meg a Fogolyszínű!

Attól kezdve mentem bármerre is,
Mint anyjukat követtek,
S a tölgy alatt heverve őket ha magamra rakosgattam,
Máris arcomnál jártak mind – csippentni szeplőket...

Régen történt mindez, még időmnek kezdetén.
Azóta odalett paripám, a jámbor-okos Remény...
Nem él már bácsikám sem: elment ő is szegény –
Szép emlékük villan csupán mind gyakrabban elém...!

Utószó:

*Elég, ha csak emlékezek,
Hogy szülessenek új kötetek,
Nehogy végül elund magad -
Ám addig ajánlom magamat...!*

Szeretettel:

Muci mamì.

Verses meséimnek ezzel

VÉGE.

*Ám remélem, kedvelitek
a gyermekverseket is-
azokból van ám még bőven...!
Mert hiszen mint azt már jól
tudjátok:*

*É cégnél nincs jobb semerre sem :
Még reklámja is az én művem...
Fordulj hozzám bizalommal
Minden egyes alkalommal !*

*Mert csalódást én nem okozok -
Ha megismeresz, majd tudni fogod...!*

Sk

ÉN

Hevesi vakáció

Tartalomjegyzék

Ajánló	1
Hevesi vakáció	2
Paripák	29
Utószó	30

*Írta, szerkesztette és lektorálta: MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Kiadva: 2005-ben
Terjesztő: MUCI mamì Bt.*

*A III. verses mesekönyv is a
vakációzás örömeiről ad számot
- mégpedig a falusi környezetben
átélhető igen változatos kalandok
emlékeit sorolva elő.*

Muci mamì betűvető társulat

(egy személyes!)

- 2005 -

TARTALOMJEGYZÉK

a „Muci mami meséi” c. könyvsorozat 3 verses mese kötetét tartalmazó
gyűjteményes szerkesztésű E-változatához

I. Pöttömke, Pamacs és az öreg portás története	3
Ajánló	4
A mese	5
Utószó	29
 II. Pesti nyaralások	 34
Ajánló	35
A mese	36
Utószó	49
 III. Hevesi vakáció	 54
Ajánló	55
A mese	56
Paripák (vers)	83
Utószó	84